

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 23.11.2016
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 όσον αφορά την ικανότητα
απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και των
επιχειρήσεων επενδύσεων**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 (κανονισμός για τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης ή SRMR) αποτελούν μέρος μιας δέσμης νομοθετικών μέτρων που περιλαμβάνει επίσης τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (κανονισμός περί κεφαλαιακών απαιτήσεων ή CRR), της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις ή CRD) και της οδηγίας 2014/59/ΕΕ (οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών ή BRRD).

Κατά τα τελευταία έτη, η ΕΕ προέβη σε ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις του κανονιστικού πλαισίου των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προκειμένου να ενισχυθεί η ανθεκτικότητα των χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων στην ΕΕ, με βάση κυρίως τα παγκόσμια πρότυπα που έχουν συμφωνηθεί με τους διεθνείς εταίρους της ΕΕ. Ειδικότερα, η μεταρρύθμιση της δέσμης μέτρων περιλαμβάνει τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (κανονισμός περί κεφαλαιακών απαιτήσεων ή CRR) και την οδηγία 2013/36/ΕΕ (οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις ή CRD), σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και την εποπτεία των ιδρυμάτων, την οδηγία 2014/59/ΕΕ (οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών ή BRRD) για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των ιδρυμάτων και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014 για τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (SRM).

Τα μέτρα αυτά λήφθηκαν στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης που εκτυλίχθηκε το 2007-2008. Η απουσία κατάλληλων πλαισίων διαχείρισης και επίλυσης κρίσεων ανάγκασαν τις κυβερνήσεις σε όλο τον κόσμο να προβούν, μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση, σε διάσωση των τραπεζών. Ο επακόλουθος αντίκτυπος στα δημόσια οικονομικά καθώς και το ανεπιθύμητο κίνητρο «κοινωνικοποίησης» του κόστους πτώχευσης τραπεζών κατέδειξαν ότι είναι απαραίτητη μια διαφορετική προσέγγιση για τη διαχείριση των τραπεζικών κρίσεων και για την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

Εντός της Ένωσης και σύμφωνα με τα σημαντικά μέτρα που έχουν συμφωνηθεί και ληφθεί σε διεθνές επίπεδο, η οδηγία 2014/59/ΕΕ (οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών (BRRD))¹ και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 (κανονισμός για τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (SRMR))² έχουν θεσπίσει ένα εύρωστο πλαίσιο εξυγίανσης τραπεζών με σκοπό την αποτελεσματική διαχείριση τραπεζικών κρίσεων και τη μείωση του αρνητικού τους αντίκτυπου στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τα δημόσια οικονομικά. Ακρογωνιαίος λίθος του νέου πλαισίου εξυγίανσης είναι η διάσωση με ίδια μέσα («bail-in»), η οποία συνίσταται στην απομείωση του χρέους ή σε μετατροπή χρεωστικών απαιτήσεων ή άλλων υποχρεώσεων σε ίδια κεφάλαια σύμφωνα με μια προκαθορισμένη ιεραρχία. Το εργαλείο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την απορρόφηση ζημιών και, σε εσωτερικό επίπεδο, για την ανακεφαλαιοποίηση ενός ιδρύματος που βαδίζει προς πτώχευση ή κινδυνεύει να

¹ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων της ΕΕ L 173, 12.6.2014 σ. 190.

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1.

πτωχεύσει, έτσι ώστε να αποκατασταθεί η βιωσιμότητά του. Ως εκ τούτου, οι μέτοχοι και οι άλλοι πιστωτές θα πρέπει να φέρουν το βάρος της αδυναμίας του ιδρύματος, αντί των φορολογουμένων. Σε αντίθεση με άλλες δικαιοδοσίες, το πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης τραπεζών της Ένωσης έχει ήδη δώσει εντολή στις αρχές εξυγίανσης να καθορίζουν για κάθε πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων («ίδρυμα») μια ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (MREL, ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων), που αποτελούνται από υποχρεώσεις με υψηλή δυνατότητα χρησιμοποίησης για διάσωση με ίδια μέσα οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για την απορρόφηση ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση των ιδρυμάτων σε περίπτωση πτώχευσης. Η κατ' εξουσιοδότηση νομοθεσία σχετικά με την πρακτική εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης θεσπίστηκε πρόσφατα από την Επιτροπή³.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, το Συμβούλιο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας (ΣΧΣ) δημοσίευσε, στις 9 Νοεμβρίου 2015, τους όρους λειτουργίας («Term Sheet») της συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (TLAC) («πρότυπο TLAC») που εγκρίθηκαν μια εβδομάδα αργότερα στη σύνοδο κορυφής της G20 στην Τουρκία⁴. Βάσει του προτύπου TLAC, απαιτείται από τις παγκοσμίως συστημικά σημαντικές τράπεζες (G-SIB), οι οποίες στη νομοθεσία της Ένωσης αναφέρονται ως παγκοσμίως συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SII), να κατέχουν επαρκές ελάχιστο ποσό υποχρεώσεων υψηλής απορρόφησης ζημιών (χρησιμοποιήσιμων για διάσωση με ίδια μέσα), προκειμένου να διασφαλίζεται η ομαλή και ταχεία απορρόφηση των ζημιών και η ανακεφαλαιοποίηση κατά την εξυγίανση. Στην ανακοίνωσή της, της 24ης Νοεμβρίου 2015⁵, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να υποβάλει νομοθετική πρόταση έως το τέλος του τρέχοντος έτους, με σκοπό το πρότυπο TLAC να μπορεί να εφαρμοστεί μέχρι τη συμφωνηθείσα προθεσμία του 2019. Επιπλέον, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να επανεξετάσει τους υπάρχοντες κανόνες MREL με σκοπό την εξασφάλιση πλήρους συνέπειας με το διεθνώς συμφωνημένο πρότυπο TLAC, λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα της έκθεσης την οποία πρέπει να υποβάλει η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT) στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 19 της BRRD. Μια προσωρινή έκδοση της έκθεσης αυτής δημοσιεύτηκε ήδη από την EAT στις 19 Ιουλίου 2016⁶ και η τελική έκθεση αναμένεται να υποβληθεί κατά τη διάρκεια του Δεκεμβρίου 2016.

Ενώ τα γενικά πλαίσια BRRD και SRMR εξακολουθούν να είναι έγκυρα και άρτια, ο κύριος στόχος της παρούσας πρότασης είναι η εφαρμογή του προτύπου TLAC και η ενσωμάτωση της απαίτησης του TLAC στους γενικούς κανόνες MREL, αποφεύγοντας την επικάλυψη με την εφαρμογή δύο παράλληλων απαιτήσεων. Παρόλο που η TLAC και οι MREL επιδιώκουν τον ίδιο ρυθμιστικό στόχο, υπάρχουν ορισμένες διαφορές μεταξύ τους όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο καταρτίζονται. Το πεδίο εφαρμογής των MREL δεν καλύπτει μόνο τα G-SII αλλά το σύνολο του τραπεζικού κλάδου της Ένωσης. Σε αντίθεση με το πρότυπο TLAC, το οποίο περιλαμβάνει ένα ελάχιστο εναρμονισμένο επίπεδο, το επίπεδο των MREL καθορίζεται από τις αρχές εξυγίανσης με βάση την κατά περίπτωση ειδική αξιολόγηση κάθε ιδρύματος.

³ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/1450 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προσδιορίζουν τα κριτήρια σχετικά με τη μεθοδολογία για τον καθορισμό της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων ΕΕ L 237, 3.9.2016, σ. 1.

⁴ FSB (ΣΧΣ), *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Προς την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης», 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

Τέλος, η ελάχιστη απαίτηση TLAC θα πρέπει να συμφωνεί καταρχήν με τους χρεωστικούς τίτλους μειωμένης εξασφάλισης, ενώ για τους σκοπούς των MREL, οι αρχές εξυγίανσης θα μπορούσαν, κατά περίπτωση και στον βαθμό που είναι αναγκαίο, να απαιτήσουν την μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα των χρεωστικών τίτλων, ώστε να διασφαλίζεται ότι σε μια δεδομένη περίπτωση οι πιστωτές που συμμετέχουν στη διάσωση με ίδια μέσα δεν θα τύχουν δυσμενέστερης μεταχείρισης από ό,τι σε ένα υποθετικό σενάριο πτώχευσης (σενάριο το οποίο έρχεται σε αντίθεση με την εξυγίανση). Προκειμένου να επιτευχθεί ένα απλό και διαφανές πλαίσιο που παρέχει ασφάλεια δικαίου και συνοχή, η Επιτροπή προτίθεται να εντάξει το πρότυπο TLAC στους υφιστάμενους κανόνες MREL και να εξασφαλίζει ότι και οι δύο απαιτήσεις πληρούνται με παρεμφερή εν πολλοίς μέσα. Η προσέγγιση αυτή απαιτεί την καθιέρωση προσαρμογών περιορισμένης έκτασης των υφιστάμενων κανόνων MREL που εγγυώνται την τεχνική συνοχή με τη δομή των τυχόν μελλοντικών απαιτήσεων για G-SII.

Ειδικότερα, απαιτούνται περαιτέρω κατάλληλες τεχνικές τροποποιήσεις των υφιστάμενων κανόνων MREL, προκειμένου να ευθυγραμμιστούν με το πρότυπο TLAC όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τα μεγέθη αναφοράς που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση της ικανότητας απορρόφησης ζημιών, την αλληλεπίδραση με τις απαιτήσεις περί κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας, τη γνωστοποίηση των κινδύνων στους επενδυτές και την εφαρμογή τους σε σχέση με διαφορετικές στρατηγικές εξυγίανσης. Κατά την εφαρμογή του προτύπου TLAC στα G-SII, η προσέγγιση της Επιτροπής δεν θα επηρεάσει σημαντικά την επιβάρυνση των ιδρυμάτων που δεν είναι G-SII όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με τους κανόνες MREL.

Από λειτουργικής πλευράς, το εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο του προτύπου TLAC θα εισαχθεί στην Ένωση μέσω τροποποιήσεων του κανονισμού και της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (CRR και CRD)⁷ ενώ η ειδική προσαύξηση ανά ίδρυμα για τα G-SII και οι ειδικές για κάθε ίδρυμα MREL για μη G-SII θα αντιμετωπίζονται μέσω στοχοθετημένων τροποποιήσεων των BRRD και SRMR. Ως εκ τούτου, η παρούσα πρόταση είναι μέρος μιας ευρύτερης δέσμης μέτρων επανεξέτασης της χρηματοπιστωτικής νομοθεσίας της Ένωσης, με στόχο να μειωθούν οι κίνδυνοι στον χρηματοπιστωτικό τομέα (αναθεώρηση CRR/CRD) και να γίνει ανθεκτικότερος.

Η παρούσα πρόταση καλύπτει συγκεκριμένα τις στοχοθετημένες τροποποιήσεις του SRMR που σχετίζονται με την εφαρμογή του προτύπου TLAC στην Ένωση. Η παρούσα πρόταση θα ισχύει για το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB) και τις εθνικές αρχές των κρατών μελών που συμμετέχουν στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (SRM), όταν θα καθορίσουν και θα εφαρμόσουν τις απαιτήσεις σχετικά με την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση των χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στην Τραπεζική Ένωση.

- **Συνοχή με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Το υφιστάμενο πλαίσιο εξυγίανσης τραπεζών της Ένωσης απαιτεί ήδη όλες οι ευρωπαϊκές τράπεζες να διατηρούν επαρκή ποσότητα υποχρεώσεων (χρησιμοποιήσιμων για διάσωση με

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1· Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338.

ίδια μέσα) με υψηλό βαθμό απορρόφησης ζημιών. Με την ευθυγράμμιση των υφιστάμενων απαιτήσεων για τα G-SII με το παγκόσμιο πρότυπο TLAC, η πρόταση θα βελτιωθεί και θα διευκολύνει την εφαρμογή των ισχυόντων κανόνων. Ως εκ τούτου, η πρόταση είναι σύμφωνη με τον γενικό στόχο του πλαισίου εξυγίανσης τραπεζών της Ένωσης, να μειωθεί η υποστήριξη των φορολογουμένων στην εξυγίανση των τραπεζών. Η παρούσα πρόταση συνάδει πλήρως με την πρόταση της Επιτροπής να τροποποιήσει την BRRD όσον αφορά τους κανόνες για την απορρόφηση ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών που ισχύουν σε ολόκληρη την Ένωση.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η πρόταση είναι μέρος μιας ευρύτερης επανεξέτασης της χρηματοπιστωτικής νομοθεσίας της Ένωσης με στόχο τη μείωση των κινδύνων στον χρηματοπιστωτικό τομέα, προωθώντας παράλληλα τη βιώσιμη χρηματοδότηση της οικονομικής δραστηριότητας. Είναι πλήρως συμβατή με τους θεμελιώδεις στόχους της ΕΕ για την προώθηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, τη μείωση της υποστήριξης των φορολογουμένων στην εξυγίανση των τραπεζών, καθώς και τη συμβολή στη βιώσιμη χρηματοδότηση της οικονομίας.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Ο προτεινόμενος κανονισμός τροποποιεί τον υφιστάμενο κανονισμό SRMR. Η νομική βάση για την πρόταση είναι η ίδια με τη νομική βάση του SRMR, η οποία είναι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ. Η συγκεκριμένη διάταξη επιτρέπει την έκδοση μέτρων σχετικά με την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων των κρατών μελών, που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Η πρόταση εναρμονίζει τις εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών που συμμετέχουν στον SRM σχετικά με την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, ιδίως όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης κατά την εξυγίανση, στον βαθμό που απαιτείται για να εξασφαλιστεί ότι το SRB και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης των κρατών μελών και των τραπεζών που συμμετέχουν με έδρα την Τραπεζική Ένωση διαθέτουν τα ίδια εργαλεία και την ικανότητα να αντιμετωπίζουν τις τραπεζικές χρεοκοπίες σύμφωνα με τα εγκεκριμένα διεθνή πρότυπα (πρότυπο TLAC).

Με τη θέσπιση εναρμονισμένων απαιτήσεων για τις τράπεζες των κρατών μελών που συμμετέχουν στον SRM, η πρόταση μειώνει σημαντικά τον κίνδυνο πολύ διαφορετικών εθνικών κανόνων στα κράτη μέλη σχετικά με την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση κατά την εξυγίανση, που θα μπορούσαν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, η πρόταση έχει ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Επομένως, η ενδεδειγμένη νομική βάση είναι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ.

- **Επικουρικότητα**

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της TEU, στους τομείς οι οποίοι δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Ένωση θα πρέπει να παρεμβαίνει μόνον εφόσον και κατά τον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των

αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης.

Η Ένωση και τα κράτη μέλη της, ιδίως τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον SRM, δεσμεύονται να εφαρμόζουν τα διεθνή πρότυπα. Ελλείψει οποιασδήποτε δράσης της Ένωσης, θα έπρεπε τα ίδια τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν το παγκόσμιο πρότυπο TLAC στις δικές τους περιοχές δικαιοδοσίας χωρίς να υπάρχει πιθανότητα για τροποποίηση του υφιστάμενου πλαισίου που απορρέει από την BRRD και τον SRMR. Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των σημαντικών διαφορών μεταξύ του προτύπου TLAC και του υφιστάμενου πλαισίου, καθώς και των ενδεχόμενων διαφορετικών ερμηνειών του εγγράφου καθορισμού όρων του TLAC από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, οι τράπεζες, ιδίως των G-SII, θα έπρεπε να εφαρμόζουν δύο παράλληλες απαιτήσεις (με την ίδια την απαίτηση TLAC να εφαρμόζεται με διαφορετικό τρόπο από κάθε κράτος μέλος), το οποίο θα μπορούσε να συνεπάγεται πρόσθετο κόστος τόσο για τις τράπεζες όσο και τις δημόσιες αρχές (αρχές επιτήρησης και εξυγίανσης). Ως εκ τούτου, η δράση της Ένωσης είναι επιθυμητή προκειμένου να εφαρμοστεί το παγκόσμιο πρότυπο TLAC κατά τρόπο εναρμονισμένο στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον SRM και να ευθυγραμμιστεί το υφιστάμενο πλαίσιο με το εν λόγω πρότυπο, ώστε να μειωθεί όσο το δυνατόν περισσότερο το κόστος συμμόρφωσης των τραπεζών και των δημόσιων αρχών, διασφαλίζοντας παράλληλα την αποτελεσματική εξυγίανση σε περιπτώσεις τραπεζικής χρεοκοπίας.

- **Αναλογικότητα**

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της, βάσει των γενικών στόχων των συνθηκών.

Κατά την εφαρμογή της TLAC στα παγκόσμια G-SII, η πρόταση δεν θα επηρεάσει σημαντικά την επιβάρυνση των τραπεζών όσον αφορά τη συμμόρφωση με τους ισχύοντες κανόνες για την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης, δεδομένου ότι η πρόταση δεν επεκτείνει την εφαρμογή του ελάχιστου επιπέδου της TLAC πέρα από τα G-SII. Επιπλέον, η πρόταση περιορίζει σε μεγάλο βαθμό τις δαπάνες των τραπεζών, ιδίως των G-SII, όσον αφορά τη συμμόρφωση με το πρότυπο TLAC, ευθυγραμμίζοντας τους ισχύοντες κανόνες, στο μέτρο του δυνατού, με το εν λόγω πρότυπο. Τέλος, η πρόταση δεν επεκτείνει την εφαρμογή του ελάχιστου επιπέδου της TLAC πέρα από τα G-SII. Αντίθετα, για τα μη GSII, η πρόταση διατηρεί την ισχύουσα γενική αρχή ότι η ποιότητα και το επίπεδο της απαίτησης σχετικά με την απορρόφηση ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση πρέπει να προσαρμόζονται από τις αρχές εξυγίανσης συγκεκριμένα σε κάθε τράπεζα, με βάση τον κίνδυνο, το μέγεθος, την αλληλεπίδρασή της και την επιλεγείσα στρατηγική εξυγίανσης. Όσον αφορά τα G-SII που υπόκεινται στο ελάχιστο επίπεδο της TLAC, προτού ζητηθεί ειδική προσαύξηση από οποιοδήποτε ίδρυμα, η πρόταση απαιτεί ο SRB και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης να εκτιμήσουν κατά πόσον οποιαδήποτε τέτοια προσαύξηση είναι αναγκαία, αναλογική και δικαιολογημένη. Συνεπώς, οι διατάξεις της πρότασης είναι αναλογικές ως προς ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκτίμηση των επιπτώσεων**

Δεδομένου ότι αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης δέσμης μέτρων επανεξέτασης της χρηματοπιστωτικής νομοθεσίας της Ένωσης με στόχο τη μείωση των κινδύνων του

χρηματοπιστωτικού τομέα (επανεξέταση CRR/CRD), η πρόταση υποβλήθηκε σε εκτενή εκτίμηση των επιπτώσεων. Το σχέδιο έκθεσης εκτίμησης των επιπτώσεων υποβλήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2016 στην επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου της Επιτροπής⁸. Η επιτροπή εξέδωσε αρνητική γνώμη στις [ημερομηνία]. Μετά από την ενίσχυση της βάσης τεκμηρίωσης όσον αφορά ορισμένα στοιχεία της δέσμης μέτρων της επανεξέτασης, η επιτροπή εξέδωσε θετική γνώμη στις 27 Σεπτεμβρίου 2016.

Σύμφωνα με την πολιτική της περί «βελτίωσης της νομοθεσίας», η Επιτροπή πραγματοποίησε εκτίμηση επιπτώσεων αρκετών εναλλακτικών επιλογών πολιτικής. Οι επιλογές πολιτικής έχουν αξιολογηθεί σε σχέση με τους βασικούς στόχους της ενίσχυσης της ικανότητας απορρόφησης ζημιών και της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών κατά την εξυγίανση, και με την ασφάλεια δικαίου και τη συνέπεια ως προς το πλαίσιο εξυγίανσης. Η αξιολόγηση διενεργήθηκε με την εξέταση της αποτελεσματικότητας ως προς την επίτευξη των ανωτέρω στόχων και της σχέσης κόστους/αποτελεσματικότητας της υλοποίησης διαφόρων επιλογών πολιτικής.

Όσον αφορά την εφαρμογή του προτύπου TLAC στην Ένωση, κατά την εκτίμηση των επιπτώσεων ελήφθησαν υπόψη τρεις επιλογές πολιτικής. Σύμφωνα με την πρώτη επιλογή, η BRRD και ο SRMR θα εξακολουθούν να εφαρμόζονται υπό την παρούσα μορφή τους. Σύμφωνα με τη δεύτερη επιλογή, το πρότυπο TLAC για τα G-SII θα ενσωματωθεί στο υφιστάμενο πλαίσιο εξυγίανσης, ενώ το εν λόγω πλαίσιο θα τροποποιηθεί ανάλογα ώστε να εξασφαλίζεται πλήρης συμβατότητα με το πρότυπο TLAC. Η τρίτη επιλογή πολιτικής προτείνει την επέκταση, επιπροσθέτως, του πεδίου εφαρμογής του ελάχιστου επιπέδου της TLAC και σε άλλα συστημικά σημαντικά ιδρύματα στην Ένωση (O-SII) εκτός από τα G-SII. Η εκτίμηση των επιπτώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η δεύτερη επιλογή πολιτικής επιτυγχάνει στον βέλτιστο βαθμό τους σχετικούς στόχους της πολιτικής. Ειδικότερα, σε αντίθεση με την πρώτη επιλογή, παρέχει μια εναρμονισμένη εφαρμογή του προτύπου TLAC για όλα τα ενωσιακά G-SII, μειώνοντας το κόστος συμμόρφωσης προς δύο δυνητικά διαφορετικές απαιτήσεις (το πρότυπο TLAC, και την BRRD και τον SRMR που υφίστανται), προσφέροντας παράλληλα μια συνεκτική ερμηνεία του εγγράφου καθορισμού των όρων του TLAC στην ΕΕ. Η επιλογή αυτή θα αυξήσει τη δυνατότητα εξυγίανσης των G-SII στην Ένωση και θα προλάβει τις επιπτώσεις μετάδοσης που απορρέουν από διασταυρούμενες συμμετοχές G-SII, μέσω ειδικών κανόνων του προτύπου TLAC που επί του παρόντος δεν προβλέπονται στην BRRD και στον SRMR (δηλαδή ελάχιστο επίπεδο TLAC με τη μορφή χρεωστικών τίτλων μειωμένης εξασφάλισης, μείωση της διασταυρούμενης συμμετοχής των επιλέξιμων μέσων της TLAC που κατέχουν τα G-SII). Η επιλογή αυτή θα διασφαλίσει την εφαρμογή του προτύπου TLAC στην Ένωση, γεγονός που θα ενισχύσει την προσδοκία και άλλες δικαιοδοσίες να πράξουν το ίδιο με σκοπό να ενισχυθεί η δυνατότητα εξυγίανσης των G-SIBs σε παγκόσμιο επίπεδο. Από την άλλη πλευρά, η πολιτική αυτή είναι προτιμότερη από την τρίτη επιλογή, διότι δεν θα έχει το μειονέκτημα της επέκτασης του ελάχιστου επιπέδου TLAC εκτός από τα G-SII (O-SII) και στις τράπεζες, για τις οποίες αυτό το ελάχιστο επίπεδο απαίτησης TLAC μοιάζει να μην είναι σωστά διαβαθμισμένο λαμβανομένων υπόψη της μεγάλης ποικιλομορφίας όσον αφορά το μέγεθος, του επιχειρηματικού μοντέλου, της διασύνδεσης και της συστημικής σημασίας.

• **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Ο κανονισμός συνάδει με τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαιτέρως με

8 [Σύνδεσμος για την εκτίμηση των επιπτώσεων και την περίληψή της]

τα δικαιώματα της ιδιοκτησίας και της ελευθερίας του επιχειρείν, πρέπει δε να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός διασφαλίζει ότι η παρεμβολή στα δικαιώματα ιδιοκτησίας των πιστωτών των τραπεζών δεν θα πρέπει να είναι δυσανάλογη. Οι θιγόμενοι πιστωτές δεν θα πρέπει να υφίστανται μεγαλύτερες ζημιές από εκείνες που θα είχαν υποστεί αν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας κατά τη στιγμή που ελήφθη η απόφαση για εξυγίανση.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

5. ΆΛΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Όπως εξηγείται ανωτέρω, οι τροποποιήσεις του CRR, που αποτελούν μέρος της ίδιας δέσμης νομοθετικών μέτρων, θα περιλαμβάνουν τους κανόνες σχετικά με την ελάχιστη απαίτηση TLAC για τα G-SII, ενώ η παρούσα πρόταση πραγματεύεται την συναφή με τα G-SII ειδική προσαύξηση και τις γενικές απαιτήσεις που ισχύουν για τις τράπεζες με έδρα την Τραπεζική Ένωση. Η παρούσα πρόταση εισάγει ορισμένες στοχευμένες τροποποιήσεις στον ισχύοντα SRMR.

Τροποποιήσεις των άρθρων 3, 8 και 9 του SRMR

Το πρότυπο TLAC και η BRRD μαζί με τον SRMR αναγνωρίζουν τις στρατηγικές εξυγίανσης τόσο του μοναδικού σημείου έναρξης (SPE) όσο και των πολλαπλών σημείων έναρξης (MPE). Στο πλαίσιο της στρατηγικής SPE, μόνο μία οντότητα του ομίλου (συνήθως η μητρική) εξυγιαίνεται ενώ οι άλλες οντότητες του ομίλου (συνήθως λειτουργικές θυγατρικές) δεν εξυγιαίνονται, αλλά ανάγουν τις ζημιές τους στην προς εξυγίανση οντότητα. Σύμφωνα με τη στρατηγική MPE, μπορούν να εξυγιανθούν περισσότερες από μία οντότητες. Ο σαφής προσδιορισμός των προς εξυγίανση οντοτήτων («οντότητες εξυγίανσης») και των θυγατρικών που ανήκουν σε αυτές («όμιλοι εξυγίανσης») είναι σημαντικός για την αποτελεσματική εφαρμογή της επιθυμητής στρατηγικής εξυγίανσης. Επιπλέον, ο προσδιορισμός αυτός έχει, επίσης, σημασία για τον καθορισμό του επιπέδου εφαρμογής των κανόνων περί ικανότητας απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης τους οποίους θα πρέπει να τηρούν οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις. Για τον λόγο αυτόν, οι τροποποιήσεις του άρθρου 3 του SRMR εισάγουν τις έννοιες «οντότητα εξυγίανσης» και «όμιλος εξυγίανσης». Οι τροποποιήσεις των άρθρων 8 και 9 σχετικά με τον σχεδιασμό εξυγίανσης ομίλων απαιτούν ρητά το Συμβούλιο Εξυγίανσης να προσδιορίζει τις οντότητες εξυγίανσης και τους ομίλους εξυγίανσης στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου και να εξετάζουν δεόντως τις επιπτώσεις κάθε προγραμματισμένης δράσης εξυγίανσης του ομίλου προκειμένου να εξασφαλίζουν την αποτελεσματική εξυγίανσή του.

Τροποποιήσεις του άρθρου 12 του SRMR

Το άρθρο 12 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τις ακόλουθες νέες διατάξεις: Τα άρθρα 12, 12α, 12β, 12γ, 12δ, 12ε, 12στ, 12ζ, 12η, 12θ και 12ι.

Το άρθρο 12 προσδιορίζει το θεσμικό πλαίσιο όσον αφορά την εφαρμογή των ελάχιστων απαιτήσεων για τα ίδια κεφάλαια και τις επιλέξιμες υποχρεώσεις, υπογραμμίζοντας τους

αντίστοιχους ρόλους του SRB, των εθνικών αρμόδιων αρχών εξυγίανσης των κρατών μελών που συμμετέχουν.

Επί του παρόντος, η ειδική ελάχιστη απαίτηση κάθε ιδρύματος για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις («MREL») μετράται ως ποσοστό του συνόλου των υποχρεώσεων του ιδρύματος. Το τροποποιημένο άρθρο 12α ευθυγραμμίζει τις παραμέτρους μέτρησης των MREL με εκείνες της ελάχιστης εναρμονισμένης απαίτησης για τα G-SII όπως προβλέπεται στο πρότυπο TLAC («η ελάχιστη απαίτηση TLAC»). Επομένως, η ειδική απαίτηση κάθε ιδρύματος θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσοστό του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο και του μέτρου ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης του σχετικού ιδρύματος.

Το άρθρο 12β διατηρεί για τα ιδρύματα ενυπόθηκης πίστης την υφιστάμενη απαλλαγή από τις MREL, υπό τον όρο ότι η εθνική διαδικασία αφερεγγυότητας ή παρόμοιες διαδικασίες καθιστούν δυνατή την αποτελεσματική απορρόφηση των ζημιών εκ μέρους των πιστωτών που πληρούν τους στόχους της εξυγίανσης. Επίσης, διευκρινίζει ότι τα ιδρύματα που απαλλάσσονται από τις MREL δεν θα πρέπει να αποτελούν μέρος του συνόλου της ενοποιημένης απαίτησης στο επίπεδο της εξυγίανσης ομίλων.

Το άρθρο 12γ προσδιορίζει τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τα μέσα και τα στοιχεία που θα μπορούσαν να λαμβάνονται υπόψη για την εκπλήρωση των MREL, εναρμονίζοντάς τα περισσότερο με τα κριτήρια επιλεξιμότητας που προβλέπονται στο πρότυπο TLAC για την ελάχιστη απαίτηση TLAC. Συνεπώς, τα κριτήρια αυτά είναι ίδια, με εξαίρεση τα ακόλουθα στοιχεία.

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής των μέσων που καλύπτονται, ορισμένα μέσα με χαρακτηριστικά σχετικά με παράγωγα, όπως τα δομημένα αξιόγραφα, είναι επιλέξιμα για την εκπλήρωση των απαιτήσεων MREL διότι θα μπορούσαν κατά την εξυγίανση να απορροφήσουν επαρκώς ζημίες. Τα δομημένα αξιόγραφα είναι χρεωστικά ομόλογα με ένα ενσωματωμένο παράγωγο στοιχείο. Η απόδοσή τους είναι προσαρμοσμένη στην επίδοση περιουσιακών στοιχείων αναφοράς, όπως μεμονωμένες μετοχές, μετοχικοί δείκτες, αμοιβαία κεφάλαια, επιτόκια, εμπορεύματα ή νομίσματα. Το άρθρο 12γ διευκρινίζει ότι τα δομημένα αξιόγραφα είναι επιλέξιμα για την MREL στον βαθμό που διαθέτουν ένα καθορισμένο ποσό αρχικού κεφαλαίου που πρέπει να αποπληρωθεί στη λήξη, ενώ μόνο μια πρόσθετη απόδοση συνδέεται με παράγωγο και εξαρτάται από την επίδοση ενός περιουσιακού στοιχείου αναφοράς. Το σκεπτικό είναι ότι το καθορισμένο ποσό αρχικού κεφαλαίου είναι γνωστό εκ των προτέρων κατά τη στιγμή της έκδοσης, η αξία του είναι σταθερή καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του δομημένου αξιόγραφου και μπορεί εύκολα να χρησιμοποιηθεί για διάσωση με ίδια μέσα στην εξυγίανση.

Σύμφωνα με το πρότυπο TLAC, η ελάχιστη απαίτηση TLAC θα πρέπει να επιτευχθεί με την ευρύτατη χρήση των χρεωστικών τίτλων μειωμένης εξασφάλισης που κατατάσσονται σε περίπτωση αφερεγγυότητας κάτω από τις υποχρεώσεις υψηλής εξασφάλισης, οι οποίες εξαιρούνται ρητά από την ελάχιστη απαίτηση TLAC, όπως οι καλυπτόμενες καταθέσεις, τα παράγωγα, οι φορολογικές ή οι λοιπές συναφείς με το δημόσιο δίκαιο υποχρεώσεις. Με σκοπό την κάλυψη της ειδικής για κάθε ίδρυμα MREL, η σειρά εξοφλητικής προτεραιότητας (υπόταξη) επιλέξιμων χρεωστικών τίτλων θα μπορούσε, επί του παρόντος, να απαιτείται, κατά περίπτωση, από τις αρχές εξυγίανσης. Οι νέες διατάξεις του άρθρου 12γ διευκρινίζουν περαιτέρω ότι η σειρά εξοφλητικής προτεραιότητας (υπόταξη) μπορεί να απαιτείται στον βαθμό που κρίνεται αναγκαίο για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, ιδίως όταν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι οι πιστωτές, σε διαδικασία διάσωσης με

ίδια μέσα, είναι πιθανόν κατά την εξυγίανση να υποστούν ζημίες που θα υπερβαίνουν τις πιθανές ζημίες τους σε περίπτωση αφερεγγυότητας και μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίος, ώστε να καλυφθεί το μέρος των ως άνω ζημιών που υπερβαίνει τις πιθανές ζημίες λόγω αφερεγγυότητας. Τυχόν υπόταξη που ζητά το Συμβούλιο Εξυγίανσης όσον αφορά τις ειδικές για κάθε ίδρυμα MREL, δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα να πληρούν εν μέρει την ελάχιστη απαίτηση TLAC με χρεωστικούς τίτλους μη μειωμένης εξασφάλισης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και σύμφωνα με το πρότυπο TLAC.

Το άρθρο 12δ προσδιορίζει τους όρους για τον καθορισμό των MREL για όλες τις οντότητες από το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Η απαίτηση θα πρέπει να επιτρέπει στις τράπεζες να απορροφούν τις ζημίες που αναμένονται κατά την εξυγίανση και να ανακεφαλαιοποιούν την τράπεζα μετά την εξυγίανση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης οφείλει να αιτιολογεί δεόντως το επίπεδο των MREL που επιβάλλονται σύμφωνα με τη στρατηγική εξυγίανσης που επελέγη. Έτσι, το επίπεδο αυτό δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το άθροισμα του ποσού των ζημιών που αναμένονται κατά την εξυγίανση και που αντιστοιχούν στις απαιτήσεις ίδιων κεφαλαίων του ιδρύματος και του ποσού της ανακεφαλαιοποίησης που επιτρέπει στην οικονομική οντότητα μετά την εξυγίανση να πληροί τις απαιτήσεις ίδιων κεφαλαίων που απαιτούνται για να λάβει άδεια ώστε να ασκεί τις δραστηριότητές της στο πλαίσιο της στρατηγικής που επελέγη. Οι MREL θα πρέπει να εκφράζονται ως ποσοστό της συνολικής έκθεσης σε κίνδυνο και των μέτρων του δείκτη μόχλευσης και τα ιδρύματα θα πρέπει να πληρούν το επίπεδο που προκύπτει από τις δύο μετρήσεις.

Όσον αφορά τα G-SII, το άρθρο 12ε προσδιορίζει ότι η ειδική για κάθε ίδρυμα προσαύξηση για το ελάχιστο επίπεδο TLAC όπως προβλέπεται στο πρότυπο TLAC θα μπορούσε να επιβληθεί μόνο όταν αυτό το ελάχιστο δεν είναι επαρκές για την απορρόφηση ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση του G-SII σύμφωνα με την επιλεγείσα στρατηγική εξυγίανσης. Η απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης να επιβάλει μια τέτοια προσαύξηση θα πρέπει να αιτιολογείται δεόντως.

Όπως και στην πρόταση για την τροποποίηση της CRD, η παρούσα πρόταση εισάγει στο άρθρο 12στ την έννοια της «καθοδήγησης». Αυτό επιτρέπει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να απαιτεί από τα ιδρύματα να πληρούν υψηλότερα επίπεδα των MREL, αντιμετωπίζοντας παράλληλα με πιο ευέλικτο τρόπο τυχόν παραβάσεις των εν λόγω επιπέδων, πιο συγκεκριμένα μειώνοντας τις αυτόματες επιδράσεις των εν λόγω παραβάσεων με τη μορφή περιορισμών των μέγιστων διανεμητέων ποσών (MDAs). Ειδικότερα, το άρθρο 12στ επιτρέπει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να απαιτεί από τα ιδρύματα να διαθέτουν πρόσθετα ποσά για την κάλυψη ζημιών κατά την εξυγίανση που είναι υψηλότερες από εκείνες που αναμένονται σε ένα κανονικό σενάριο εξυγίανσης (δηλαδή πάνω από το επίπεδο των υφιστάμενων απαιτήσεων ίδιων κεφαλαίων), και να εξασφαλίζουν την επαρκή εμπιστοσύνη των αγορών ως προς την οικονομική οντότητα μετά την εξυγίανση (δηλ. πάνω από το απαιτούμενο ποσό ανακεφαλαιοποίησης). Εντούτοις, το άρθρο 12στ διευκρινίζει ότι, για την εν μέρει απορρόφηση ζημιών των MREL, το επίπεδο της καθοδήγησης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το επίπεδο της «κεφαλαιακής καθοδήγησης» όταν η καθοδήγηση αυτή ζητείται από τις εποπτικές αρχές σύμφωνα με τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για να ληφθεί μέριμνα για τις κανονικές απαιτήσεις των ανωτέρω ζημιών. Όσον αφορά το μέρος της ανακεφαλαιοποίησης, το επίπεδο της καθοδήγησης για τη διασφάλιση της εμπιστοσύνης των αγορών θα πρέπει να επιτρέπει στα ιδρύματα να ικανοποιούν την απαίτηση αδειοδότησής τους για επαρκές χρονικό διάστημα. Αυτό το απόθεμα ασφαλείας εμπιστοσύνης της αγοράς δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τη συνδυασμένη απαίτηση κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, εκτός εάν ένα υψηλότερο επίπεδο είναι αναγκαίο ώστε να

διασφαλίζεται ότι, κατόπιν επέλευσης της εξυγίανσης, η οντότητα εξακολουθεί να πληροί για επαρκές χρονικό διάστημα τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας.

Τα άρθρα 12ζ και 12η αφορούν το επίπεδο εφαρμογής των MREL. Όσον αφορά τα ιδρύματα που πληρούν τις προϋποθέσεις για οντότητες εξυγίανσης, οι MREL εφαρμόζονται σε αυτά μόνο σε στο ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης. Αυτό σημαίνει ότι οι οντότητες εξυγίανσης θα υποχρεούνται σε έκδοση επιλέξιμων (χρέος) μέσων σε εξωτερικούς τρίτους πιστωτές που θα υπαχθούν στη διάσωση με ίδια μέσα, εάν η οντότητα εξυγίανσης (δηλ. ο όμιλος εξυγίανσης) εισαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης. Όσον αφορά τις άλλες οντότητες του ομίλου, η πρόταση εισάγει την έννοια της «εσωτερικής» MREL σύμφωνα με παρόμοια έννοια που διατυπώθηκε στο πρότυπο TLAC. Αυτό σημαίνει ότι άλλες οντότητες εξυγίανσης του ομίλου που οι ίδιες δεν είναι οντότητες εξυγίανσης θα πρέπει να εκδώσουν επιλέξιμους (χρεωστικούς) τίτλους εσωτερικά, εντός του ομίλου εξυγίανσης, δηλαδή αυτοί οι τίτλοι θα πρέπει να αγοραστούν από τις οντότητες εξυγίανσης. Όταν μία οντότητα εξυγίανσης του ομίλου που η ίδια δεν αποτελεί οντότητα εξυγίανσης είναι μη βιώσιμη, τα μέσα αυτά απομειώνονται ή μετατρέπονται σε μετοχές και στη συνέχεια οι ζημιές της οντότητας αυτής μεταφέρονται στην οντότητα εξυγίανσης. Το κύριο πλεονέκτημα των εσωτερικών MREL είναι ότι επιτρέπουν την ανακεφαλαιοποίηση μιας οντότητας ομίλου εξυγίανσης (με κρίσιμες λειτουργίες) χωρίς να την τοποθετούν σε καθεστώς επίσημης εξυγίανσης, γεγονός που θα μπορούσε ενδεχομένως να επιφέρει διαταραχές στην αγορά. Ωστόσο, η εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης θα πρέπει, ωστόσο, να συμμορφώνεται με την επιλεγείσα στρατηγική εξυγίανσης, ιδίως δεν θα πρέπει να αλλάζει τη σχέση ιδιοκτησίας μεταξύ της οντότητας και του ομίλου εξυγίανσης μετά την ανακεφαλαιοποίησή του. Η πρόταση ορίζει επίσης ότι, υπό ορισμένες διασφαλίσεις, οι εσωτερικές MREL θα μπορούσαν να αντικατασταθούν με εξασφαλισμένες εγγυήσεις μεταξύ της οντότητας εξυγίανσης και άλλων οντοτήτων του ομίλου εξυγίανσης, που θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν υπό τις αντίστοιχες χρονικές συνθήκες ώστε τα μέσα να είναι επιλέξιμα για εσωτερικές MREL. Οι προτεινόμενες διασφαλίσεις περιλαμβάνουν, ιδίως, τη συμφωνία των αρμόδιων αρχών εξυγίανσης να αντικαταστήσουν τις εσωτερικές MREL και την εξασφάλιση των εγγυήσεων που παρέχονται από την οντότητα εξυγίανσης στη θυγατρική της με άκρως ρευστοποιήσιμες ασφάλειες με ελάχιστο πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο αγοράς.

Το άρθρο 12θ καθορίζει ότι, υπό ορισμένες διασφαλίσεις, οι εσωτερικές MREL μιας θυγατρικής μπορεί να αρθούν από το Συμβούλιο Εξυγίανσης εάν τόσο η θυγατρική όσο και η μητρική οντότητα εξυγίανσης είναι εγκατεστημένες στο ίδιο συμμετέχον κράτος μέλος.

Οι τροποποιήσεις στο άρθρο 12ζ αφορούν τις παραβάσεις των MREL. Το άρθρο 12ζ απαριθμεί τις διαθέσιμες στις αρχές εξυγίανσης εξουσίες σε περίπτωση παράβασης των MREL. Δεδομένου ότι η παράβαση της απαίτησης θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο για τη δυνατότητα εξυγίανσης του ιδρύματος ή του ομίλου, οι τροπολογίες του άρθρου 10 συντομεύουν την ισχύουσα διαδικασία προκειμένου να εξαλειφθούν τα εμπόδια της δυνατότητας εξυγίανσης ώστε να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά τυχόν παραβάσεις της απαίτησης. Επίσης, εισαγάγουν νέες εξουσίες για το Συμβούλιο Εξυγίανσης προκειμένου να απαιτεί από τα ιδρύματα τροποποιήσεις στο προφίλ ληκτότητας των επιλέξιμων μέσων και σχεδίων ώστε να αποκαθιστά το επίπεδο των MREL.

Τροποποιήσεις των άρθρων 16, 18, 20 και 21

Οι τροποποιήσεις των άρθρων 16, 18, 20 και 21 εξασφαλίζουν ότι τα μέσα που είναι επιλέξιμα για εσωτερικές MREL εκτός από κεφαλαιακά μέσα (π.χ. χρεωστικοί τίτλοι) θα

μπορούσαν επίσης να απομειωθούν ή να μετατραπούν σε μετοχικό κεφάλαιο από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε περίπτωση που η οντότητα του ομίλου εξυγίανσης, που δεν συνιστά η ίδια οντότητα εξυγίανσης η οποία τα εκδίδει, φθάνει στο σημείο της μη βιωσιμότητας.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,⁹

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁰,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το Συμβούλιο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας (ΣΧΣ) δημοσίευσε το έγγραφο με τους όρους λειτουργίας (Term sheet) της συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (TLAC) (πρότυπο «TLAC») στις 9 Νοεμβρίου 2015, το οποίο εγκρίθηκε από την G-20 τον Νοέμβριο του 2015. Το πρότυπο TLAC απαιτεί οι παγκόσμια συστημικώς σημαντικές τράπεζες (G-SIBs), οι οποίες στο ενωσιακό πλαίσιο αναφέρονται ως παγκόσμια συστημικώς σημαντικά ιδρύματα (G-SII), να διατηρούν μια επαρκή ελάχιστη ποσότητα (δυνάμενων να χρησιμοποιηθούν για διάσωση με ίδια μέσα) υποχρεώσεων με υψηλή ικανότητα απορρόφησης ζημιών προκειμένου να διασφαλίζεται η ομαλή και ταχεία απορρόφηση των ζημιών και η ανακεφαλαιοποίηση κατά την εξυγίανση. Στην ανακοίνωσή της, της 24ης Νοεμβρίου 2015¹¹, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να υποβάλει νομοθετική πρόταση έως το τέλος του 2016 η οποία θα επέτρεπε την εφαρμογή του προτύπου TLAC μέχρι τη διεθνώς συμφωνηθείσα προθεσμία του 2019.
- (2) Η εφαρμογή του προτύπου TLAC στην Ένωση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις υφιστάμενες ειδικές για κάθε ίδρυμα ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων («MREL») που ισχύουν για όλα τα πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων της Ένωσης, όπως ορίζονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ του

⁹ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

¹⁰ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

¹¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Προς την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης», 24.11.2015 COM(2015) 587 final.

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹². Καθώς η TLAC και οι MREL επιδιώκουν τον ίδιο στόχο της εξασφάλισης ότι τα ιδρύματα της Ένωσης έχουν επαρκή ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης, οι δύο απαιτήσεις θα πρέπει να αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία ενός κοινού πλαισίου. Από λειτουργικής πλευράς, το εναρμονισμένο ελάχιστο πρότυπο TLAC των G-SII («ελάχιστη απαίτηση TLAC») θα πρέπει να εισαχθεί στη νομοθεσία της Ένωσης μέσω τροποποιήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013¹³, ενώ η ειδική προσαύξηση ανά ίδρυμα για τα G-SII και η ειδική απαίτηση ανά ίδρυμα για τα μη G-SII, η οποία αναφέρεται ως ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με στοχοθετημένες τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014¹⁴. Οι σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των ιδρυμάτων θα πρέπει να εφαρμόζονται με συνεκτικό τρόπο μαζί με τις διατάξεις των ανωτέρω νομοθετικών πράξεων και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ¹⁵.

- (3) Η απουσία εναρμονισμένων κανόνων στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (SRM) όσον αφορά την εφαρμογή του προτύπου TLAC θα δημιουργήσει πρόσθετες δαπάνες και ανασφάλεια δικαίου για τα ιδρύματα και θα καταστήσουν πιο δύσκολη την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης για τα διασυνοριακά ιδρύματα. Αυτή η απουσία εναρμονισμένων κανόνων της Ένωσης οδηγεί επίσης σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, δεδομένου ότι οι δαπάνες των ιδρυμάτων για τη συμμόρφωση με τις ισχύουσες απαιτήσεις και το πρότυπο TLAC μπορεί να διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να αρθούν τα εμπόδια στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφεύγονται οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που απορρέουν από την έλλειψη εναρμονισμένων κανόνων όσον αφορά την εφαρμογή του προτύπου TLAC. Κατά συνέπεια, το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), όπως ερμηνεύεται σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση για τον παρόντα κανονισμό.
- (4) Σύμφωνα με το πρότυπο TLAC, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 θα πρέπει να συνεχίσει να αναγνωρίζει τη στρατηγική εξυγίανσης μοναδικού σημείου έναρξης (SPE), καθώς και πολλαπλών σημείων έναρξης (MPE). Στο πλαίσιο της στρατηγικής SPE, μόνο μία οντότητα του ομίλου, συνήθως η μητρική, εξυγιαίνεται, ενώ οι άλλες οντότητες του ομίλου, συνήθως οι λειτουργικές θυγατρικές, δεν εξυγιαίνονται, αλλά ανάγουν τις απώλειες τους και τις ανάγκες τους για ανακεφαλαιοποίηση στην προς

¹² Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων της ΕΕ L 173, 12.6.2014 σ. 190.

¹³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, ΕΕ L 176, 27.6.2013, σ. 1.

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1.

¹⁵ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338.

εξυγίανση οντότητα. Σύμφωνα με τη στρατηγική πολλαπλών σημείων εισόδου, μπορούν να εξυγιανθούν περισσότερες από μία οντότητες του ομίλου. Ο σαφής προσδιορισμός των προς εξυγίανση οντοτήτων («οντότητες εξυγίανσης») και των θυγατρικών που ανήκουν σε αυτές («όμιλοι εξυγίανσης») είναι απαραίτητος για την αποτελεσματική εφαρμογή της επιθυμητής στρατηγικής εξυγίανσης. Ο προσδιορισμός αυτός αφορά επίσης και τον καθορισμό του επιπέδου εφαρμογής των κανόνων περί ικανότητας απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης τους οποίους θα πρέπει να εφαρμόζουν οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις. Συνεπώς, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν οι έννοιες της «οντότητας εξυγίανσης» και του «ομίλου εξυγίανσης» και να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014, αναφορικά με το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου ώστε να απαιτείται ρητά από το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης («το Συμβούλιο Εξυγίανσης») να αναγνωρίζει τις οντότητες εξυγίανσης και τους ομίλους εξυγίανσης και να εξετάζει τις επιπτώσεις κάθε προγραμματισμένης δράσης εξυγίανσης εντός του ομίλου ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική εξυγίανσή του.

- (5) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκή ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης, προκειμένου να διασφαλίζεται η ομαλή και ταχεία απορρόφηση των ζημιών και η ανακεφαλαιοποίηση με ελάχιστο αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και στους φορολογουμένους. Αυτό θα πρέπει να επιτυγχάνεται με τη συμμόρφωση των ιδρυμάτων σε μια ελάχιστη απαίτηση ανά ίδρυμα για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014.
- (6) Προκειμένου να εναρμονίζονται οι παρονομαστές που μετρούν την ικανότητα των ιδρυμάτων για απορρόφηση ζημιών και ανακεφαλαιοποίηση με εκείνους που παρέχονται στο πρότυπο TLAC, οι MREL θα πρέπει να εκφράζονται ως ποσοστό του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο και του μέτρου ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης του σχετικού θεσμικού οργάνου.
- (7) Τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τις υποχρεώσεις των MREL θα πρέπει να ευθυγραμμίζονται αυστηρά με αυτά που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την ελάχιστη απαίτηση TLAC, σύμφωνα με τις πρόσθετες προσαρμογές και τις απαιτήσεις που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό. Ειδικότερα, ορισμένοι χρεωστικοί τίτλοι με ενσωματωμένο παράγωγο στοιχείο, όπως ορισμένα δομημένα αξιόγραφα, θα πρέπει να είναι επιλέξιμοι για τις MREL στον βαθμό που διαθέτουν προκαθορισμένο ποσό κεφαλαίου πληρωτέο κατά τη λήξη, ενώ μόνο μια συμπληρωματική επιστροφή συνδέεται με ένα παράγωγο και εξαρτάται από την απόδοση του περιουσιακού στοιχείου αναφοράς. Με βάση το προκαθορισμένο ποσό κεφαλαίου τους, τα εν λόγω μέσα θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό απορρόφησης ζημιών και να προσφέρονται εύκολα για διάσωση με ίδια μέσα κατά την εξυγίανση.
- (8) Το φάσμα των υποχρεώσεων (στοιχείων παθητικού) για την κάλυψη των MREL περιλαμβάνει, καταρχήν, όλες τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από μη ασφαλισμένους μη προτιμώμενους πιστωτές (υποχρεώσεις μη μειωμένης εξασφάλισης), εκτός εάν δεν πληρούν τα ειδικά κριτήρια επιλεξιμότητας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Προκειμένου να ενισχυθεί η δυνατότητα εξυγίανσης των ιδρυμάτων μέσω αποτελεσματικής χρήσης του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλει την ικανοποίηση της ειδικής απαίτησης ανά επιχείρηση με τις υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, ιδίως όταν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι οι πιστωτές σε περίπτωση διάσωσης με ίδια μέσα ενδέχεται να υποστούν ζημίες κατά την εξυγίανση που θα

υπερβαίνουν τις πιθανές τους απώλειες σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Η απαίτηση για την ικανοποίηση των MREL με υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης θα πρέπει να επιβάλλεται μόνο στον βαθμό που απαιτείται προκειμένου να αποφεύγεται το ενδεχόμενο οι ζημιές των πιστωτών σε εξυγίανση να υπερβαίνουν τις ζημιές που θα έπρεπε διαφορετικά να επωμιστούν σε καθεστώς αφερεγγυότητας. Κάθε υπόταξη χρεωστικών τίτλων που ζητά το Συμβούλιο Εξυγίανσης όσον αφορά τις MREL, δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα να πληρούνται εν μέρει η ελάχιστη απαίτηση TLAC με χρεωστικούς τίτλους μη μειωμένης εξασφάλισης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όπως προβλέπεται στο πρότυπο TLAC.

- (9) Οι MREL θα πρέπει να επιτρέπουν την απορρόφηση από τα ιδρύματα των ζημιών που αναμένονται κατά την εξυγίανση, και την ανακεφαλαιοποίηση του ιδρύματος μετά την εξυγίανση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει, με βάση τη στρατηγική εξυγίανσης που επιλέγει το ίδιο, να αιτιολογεί δεόντως το επιβαλλόμενο επίπεδο των MREL, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη και το ύψος της απαίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ σχετικά με το ποσό της ανακεφαλαιοποίησης. Έτσι, το επίπεδο αυτό θα πρέπει να απαρτίζεται από το άθροισμα του ποσού των ζημιών που αναμένονται κατά την εξυγίανση και που αντιστοιχεί στις απαιτήσεις ίδιων κεφαλαίων των ιδρυμάτων και στο ποσό της ανακεφαλαιοποίησης που επιτρέπει στο ίδρυμα μετά την εξυγίανση να πληροί τις απαιτήσεις ίδιων κεφαλαίων που είναι απαραίτητες για να λάβει άδεια ώστε να ασκεί τις δραστηριότητές του στο πλαίσιο της στρατηγικής που επελέγη. Οι MREL θα πρέπει να εκφράζονται ως ποσοστό του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο και των μέτρων του δείκτη μόχλευσης και τα ιδρύματα θα πρέπει ταυτόχρονα να ικανοποιούν το επίπεδο που προκύπτει από τις δύο μετρήσεις. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι σε θέση να προσαρμόζει το ύψος της ανακεφαλαιοποίησης σε περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες ώστε να ανταποκρίνεται επαρκώς και σε αυξημένους κινδύνους που επηρεάζουν τη δυνατότητα εξυγίανσης, οι οποίοι απορρέουν από το επιχειρηματικό μοντέλο, το χρηματοδοτικό προφίλ και το γενικότερο προφίλ κινδύνου του ομίλου εξυγίανσης και, ως εκ τούτου, σε τέτοιες περιορισμένες περιπτώσεις, να απαιτεί να υπερκαλύπτεται το ύψος της ανακεφαλαιοποίησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 12δ παράγραφοι 3 και 4.
- (10) Προκειμένου να ενισχύσει τη δυνατότητα εξυγίανσής τους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλει στα G-SII ειδικές MREL ανά ίδρυμα, επιπλέον της ελάχιστης απαίτησης TLAC που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι εν λόγω ειδικές MREL ανά ίδρυμα θα επιβάλλονται μόνο όταν η ελάχιστη απαίτηση TLAC δεν επαρκεί για την απορρόφηση ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση του G-SII σύμφωνα με την επιλεγείσα στρατηγική εξυγίανσης.
- (11) Κατά τον καθορισμό του επιπέδου των MREL, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό συστημικής σημασίας του ιδρύματος και τις δυνητικές αρνητικές επιπτώσεις της αστοχίας του στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη για ίσους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των G-SII και άλλων ομοειδών ιδρυμάτων με συστημική σημασία ανάμεσα στα κράτη μέλη που συμμετέχουν. Κατά συνέπεια οι MREL των ιδρυμάτων που δεν χαρακτηρίζονται ως G-SII αλλά η συστημική σημασία των οποίων μεταξύ των κρατών μελών που συμμετέχουν είναι συγκρίσιμη με τη συστημική σημασία των G-SII, δεν θα πρέπει να αποκλίνει δυσανάλογα από το επίπεδο και τη σύνθεση των MREL που κατά κανόνα καθορίζονται για τα G-SII.
- (12) Ομοίως με τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στις αρμόδιες αρχές από την οδηγία 2013/36/ΕΕ, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επιβάλλει

υψηλότερα επίπεδα MREL, ενώ παράλληλα αντιμετωπίζει με πιο ευέλικτο τρόπο τυχόν παραβάσεις των εν λόγω επιπέδων, ιδίως περιορίζοντας τις αυτόματες συνέπειες των εν λόγω παραβάσεων υπό τη μορφή περιορισμών των μέγιστων διανεμητέων ποσών («MDA»). Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχει καθοδήγηση στα ιδρύματα όσον αφορά την κάλυψη πρόσθετων ποσών για την αντιμετώπιση ζημιών κατά την εξυγίανση, τα οποία υπερβαίνουν το επίπεδο των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως αυτές προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στην οδηγία 2013/36/ΕΕ, ή/και να εξασφαλίζει την επαρκή εμπιστοσύνη της αγοράς ως προς το ίδρυμα μετά την εξυγίανση. Προκειμένου να εξασφαλίζεται συμμόρφωση με την οδηγία 2013/36/ΕΕ, θα παρέχεται καθοδήγηση για την κάλυψη πρόσθετων ζημιών μόνο όταν η «κεφαλαιακή καθοδήγηση» έχει ζητηθεί από τις αρμόδιες εποπτικές αρχές σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ και δεν υπερβαίνει το απαιτούμενο επίπεδο στην εν λόγω καθοδήγηση. Για το ύψος της ανακεφαλαιοποίησης, το επίπεδο που ζητείται στην καθοδήγηση ώστε να εξασφαλίζεται η εμπιστοσύνη της αγοράς θα πρέπει να επιτρέπει στο ίδρυμα να εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας για επαρκές χρονικό διάστημα, επιτρέποντας στο ίδρυμα να καλύπτει τις δαπάνες που συνδέονται με την αναδιάρθρωση των δραστηριοτήτων του μετά την εξυγίανση. Το απόθεμα ασφαλείας της εμπιστοσύνης της αγοράς δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τη συνδυασμένη απαίτηση κεφαλαιακού αποθέματος ασφαλείας δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, εκτός εάν ένα υψηλότερο επίπεδο είναι αναγκαίο ώστε να διασφαλίζεται ότι, κατόπιν επέλευσης της εξυγίανσης, η οντότητα εξακολουθεί να πληροί για επαρκές χρονικό διάστημα τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας. Όταν μια οντότητα δεν κατορθώνει, κατ'εξακολούθηση, να διαθέτει πρόσθετα ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως αναμένεται σύμφωνα με την καθοδήγηση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτεί την αύξηση του ύψους των MREL ώστε να καλύπτεται το ύψος της καθοδήγησης. Για τους σκοπούς της εκτίμησης σχετικά με το εάν υπάρχει κατ'εξακολούθηση παράλειψη, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις εκθέσεις της οντότητας σχετικά με τις MREL, όπως απαιτείται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ.

- (13) Σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα που πληρούν τις προϋποθέσεις για οντότητες εξυγίανσης, θα πρέπει να υπόκεινται στις MREL μόνο σε επίπεδο εξυγίανσης ενοποιημένου ομίλου. Αυτό σημαίνει ότι οι οντότητες εξυγίανσης υποχρεούνται σε έκδοση επιλέξιμων (χρέος) μέσων και στοιχείων για την κάλυψη των MREL σε εξωτερικούς τρίτους πιστωτές που θα αποτελέσουν αντικείμενο διάσωσης με ίδια μέσα σε περίπτωση που η οντότητα εξυγίανσης εισαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης.
- (14) Τα ιδρύματα που δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης θα πρέπει να συμμορφώνονται με την ειδική ανά εταιρεία απαίτηση σε ατομικό επίπεδο. Οι ανάγκες για απορρόφηση ζημιών και ανακεφαλαιοποίηση των εν λόγω ιδρυμάτων θα πρέπει κατά κανόνα να παρέχονται από τους αντίστοιχους φορείς εξυγίανσης μέσω της απόκτησης από οντότητες εξυγίανσης επιλέξιμων υποχρεώσεων τις οποίες εκδίδουν αυτά τα ιδρύματα, και της απομείωσης ή μετατροπής τους σε τίτλους ιδιοκτησίας όταν τα εν λόγω ιδρύματα δεν είναι πλέον βιώσιμα. Ως εκ τούτου, οι MREL που εφαρμόζονται σε ιδρύματα που δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται παράλληλα και σε συνέπεια με τις απαιτήσεις που ισχύουν για τις οντότητες εξυγίανσης. Αυτό θα επιτρέπει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να εξυγιάνει έναν όμιλο εξυγίανσης χωρίς να υπάγει ορισμένες από τις θυγατρικές του οντότητες σε εξυγίανση, ώστε να αποφεύγονται οι δυνητικές διαταραχές στην αγορά. Με τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Εξυγίανσης, θα πρέπει να είναι δυνατή η

αντικατάσταση της έκδοσης επιλέξιμων υποχρεώσεων στις οντότητες εξυγίανσης με εξασφαλισμένες εγγυήσεις, μεταξύ της οντότητας εξυγίανσης και των θυγατρικών της, η οποία μπορεί να ενεργοποιείται όταν πληρούνται οι χρονικές προϋποθέσεις που επιτρέπουν την απομείωση ή τη μετατροπή των επιλέξιμων υποχρεώσεων. Οι εξασφαλίσεις που καλύπτουν την εγγύηση θα πρέπει να είναι άκρως ρευστοποιήσιμες και να έχουν ελάχιστο κίνδυνο αγοράς και πιστωτικό κίνδυνο. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να άρει πλήρως την εφαρμογή των MREL που ισχύουν για τα ιδρύματα που δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης εάν τόσο η οντότητα εξυγίανσης όσο και οι θυγατρικές της είναι εγκατεστημένες στο ίδιο συμμετέχον κράτος μέλος.

- (15) Η εφαρμογή των MREL στα ιδρύματα που δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης πρέπει να συμμορφώνεται με την επιλεγείσα στρατηγική εξυγίανσης. Ειδικότερα, δεν πρέπει να αλλοιώνει τη σχέση ιδιοκτησίας μεταξύ των ιδρυμάτων και του ομίλου εξυγίανσής τους αφότου τα εν λόγω ιδρύματα έχουν προβεί σε ανακεφαλαιοποίηση.
- (16) Τυχόν παραβάσεις των ελάχιστων απαιτήσεων της TLAC και των MREL θα πρέπει να αντιμετωπίζονται καταλλήλως και να επιλύονται από τις αρμόδιες αρχές, τις αρχές εξυγίανσης και το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Δεδομένου ότι η παράβαση αυτών των απαιτήσεων θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο για τη δυνατότητα εξυγίανσης του ιδρύματος ή του ομίλου, θα πρέπει να συντομευθούν οι ισχύουσες διαδικασίες προκειμένου να εξαλειφθούν τα εμπόδια ως προς τη δυνατότητα εξυγίανσης, ώστε τυχόν παραβάσεις της απαίτησης να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να μπορεί να απαιτεί από τα ιδρύματα να τροποποιούν τα προφίλ ληκτότητας των επιλέξιμων μέσων και στοιχείων και να προετοιμάζουν και να εφαρμόζουν σχέδια για την αποκατάσταση του επιπέδου των απαιτήσεων αυτών.
- (17) Ο παρών κανονισμός συνάδει με τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη, κυρίως το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και την επιχειρηματική ελευθερία, πρέπει δε να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.
- (18) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση ομοιόμορφων κανόνων με σκοπό την ανάκαμψη της Ένωσης και το πλαίσιο εξυγίανσης, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω του εύρους της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να εγκρίνει αυτόν τον κανονισμό σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως καθορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (19) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η κατάλληλη χρονική στιγμή για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται [18 μήνες από την έναρξη ισχύος του].

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

- 1. Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014. Το άρθρο 3 παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:
 - α) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα στοιχεία:

“24α) «οντότητα εξυγίανσης»: οντότητα που έχει συσταθεί στην Ένωση, έχει αναγνωριστεί από το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 8 ως οντότητα ως προς την οποία το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει δράση εξυγίανσης·

24β) «όμιλος εξυγίανσης»: ομάδα από οντότητες που αναγνωρίζονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 8, η οποία αποτελείται από την οντότητα εξυγίανσης και τις θυγατρικές της που οι ίδιες δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης και δεν είναι θυγατρικές άλλης οντότητας εξυγίανσης.”

β) στο στοιχείο 49), ο όρος «επιλέξιμες υποχρεώσεις» αντικαθίσταται από τον όρο «στοιχεία παθητικού αυτοδιάσωσης».

παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο (49α):

“49α) «επιλέξιμες υποχρεώσεις»: τα στοιχεία παθητικού αυτοδιάσωσης που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 12γ ή του στοιχείου α) του άρθρου 12η παράγραφος 3.”.

2. Στο άρθρο 7 το στοιχείο δ) της παραγράφου 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) καθορίζουν το επίπεδο της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 12 έως 12ια».

3. Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Στο σχέδιο εξυγίανσης παρουσιάζονται εναλλακτικές δυνατότητες για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εκ του παρόντος κανονισμού εξουσιών εξυγίανσης έναντι των οντοτήτων της παραγράφου 1.».

β) στην παράγραφο 6, το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τις δράσεις εξυγίανσης τις οποίες δύναται να αναλάβει το Συμβούλιο Εξυγίανσης, όταν μια οντότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση.

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο α) της παραγράφου 9 τίθενται σε γνώση της σχετικής οντότητας.».

γ) Το στοιχείο ιστ) της παραγράφου 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιστ) την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και μέσα μειωμένης εξασφάλισης, που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 12γ, και προθεσμία για την επίτευξη του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση».

δ) Η παράγραφος 10 αντικαθίσταται ως εξής:

«10. Στα σχέδια εξυγίανσης των ομίλων περιλαμβάνεται ένα σχέδιο για την εξυγίανση του ομίλου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, του οποίου προΐσταται η μητρική επιχείρηση της Ένωσης που είναι εγκατεστημένη σε συμμετέχον κράτος μέλος και προσδιορίζει μέτρα για την εξυγίανση:

α) της μητρικής επιχείρησης της Ένωσης,

β) των θυγατρικών που συμμετέχουν στον όμιλο και που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση·

- γ) των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο β)· και
δ) με την επιφύλαξη του άρθρου 33, των θυγατρικών που συμμετέχουν στον όμιλο και είναι εγκατεστημένες εκτός Ένωσης.

Σύμφωνα με τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, το σχέδιο εξυγίανσης προσδιορίζει τα ακόλουθα για κάθε ομάδα:

- α) τις οντότητες εξυγίανσης,
β) τους ομίλους εξυγίανσης»,
ε) τα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 11 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
- «α) παρουσιάζει τις δράσεις εξυγίανσης που προβλέπεται να ληφθούν σε σχέση με μια οντότητα εξυγίανσης στα σενάρια τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 6, καθώς και οι επιπτώσεις αυτών των ενεργειών σε σχέση με άλλες οντότητες του ομίλου, τη μητρική επιχείρηση και θυγατρικά ιδρύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1·
- α1) όταν μια ομάδα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει περισσότερους από έναν ομίλους εξυγίανσης, καθορίζονται οι δράσεις εξυγίανσης που προβλέπονται σε σχέση με τις οντότητες εξυγίανσης κάθε ομίλου εξυγίανσης και οι επιπτώσεις των δράσεων αυτών και στα δύο από τα ακόλουθα:
- i) άλλες οντότητες του ομίλου που ανήκουν στον ίδιο όμιλο εξυγίανσης,
ii) άλλοι όμιλοι εξυγίανσης,
- β) εξετάζει τον βαθμό στον οποίο θα μπορούσαν να εφαρμοστούν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκηθούν οι εξουσίες εξυγίανσης κατά συντονισμένο τρόπο σε οντότητες εξυγίανσης εγκατεστημένες στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για τη διευκόλυνση της αγοράς από τρίτο μέρος ολόκληρου του ομίλου, ή χωριστών επιχειρηματικών τομέων ή δραστηριοτήτων που ασκούνται από μια σειρά οντοτήτων του ομίλου, ή συγκεκριμένων οντοτήτων του ομίλου ή οντοτήτων εξυγίανσης, και προσδιορίζει πιθανά εμπόδια στη συντονισμένη εξυγίανση».

4. Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

- α) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. Ένας όμιλος θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης κρίνει εφικτό και αξιόπιστο είτε να εκκαθαρίσει τις οντότητες του ομίλου στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να τις εξυγιάνει, εφαρμόζοντας σε αυτές τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκώντας τις εξουσίες εξυγίανσης, αποφεύγοντας στον μέγιστο δυνατό βαθμό, οιοσδήποτε σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που επηρεάζουν το σύνολο του συστήματος, στα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένες οι οντότητες του ομίλου, σε άλλα κράτη μέλη ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών που επιτελούνται από τις εν λόγω οντότητες του ομίλου, εάν αυτές μπορούν να διαχωριστούν εύκολα και εγκαίρως ή με άλλα μέσα.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει εγκαίρως την ΕΑΤ κάθε φορά που ένας όμιλος θεωρείται αδύνατον να εξυγιανθεί.

Όταν ένας όμιλος αποτελείται από περισσότερους τους ενός ομίλους εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί τη δυνατότητα εξυγίανσης κάθε ομίλου σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Η αξιολόγηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο πρέπει να διενεργείται επιπλέον της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης ολόκληρου του ομίλου.”.

β) στην παράγραφο 7, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όταν η παρακώλυση της δυνατότητας εξυγίανσης της οντότητας ή του ομίλου οφείλεται σε μια κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 141α παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί την αξιολόγηση της εν λόγω παρακώλυσης στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης.».

γ) στην παράγραφο 9, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όταν μία παρακώλυση της δυνατότητας εξυγίανσης οφείλεται σε μια κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 141α παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, η μητρική επιχείρηση της Ένωσης προτείνει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τα πιθανά μέτρα για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη της παρακώλυσης τα οποία προσδιορίζονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 7. »

δ) Στα στοιχεία θ) και ι) της παραγράφου 11, το «του άρθρου 12» αντικαθίσταται από τα «των άρθρων 12ζ και 12η».

ε) Στην παράγραφο 11 προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«ια) να απαιτήσουν από μια οντότητα να υποβάλει σχέδιο αποκατάστασης της συμμόρφωσης με τα άρθρα 12ζ και 12η, και της απαίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 128 παράγραφος 6 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

ιβ) να απαιτήσουν από μια οντότητα να αλλάζει το προφίλ ληκτότητας των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 12γ και στα σημεία α) και β) του άρθρου 12η παράγραφος 3 για να εξασφαλίζεται η συνεχής συμμόρφωση με το άρθρο 12ζ και 12η.».

5. Το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 12

Προσδιορισμός της ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, προσδιορίζει την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως αναφέρεται στα άρθρα 12α έως 12θ, με την επιφύλαξη των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, την οποία οφείλουν να τηρούν πάντοτε οι οντότητες και οι όμιλοι που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 7 και οι οντότητες και οι όμιλοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, οσάκις πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής των παραγράφων αυτών.

2. Κατά την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 9, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές, προσδιορίζουν την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, όπως αναφέρεται στα άρθρα 12α έως 12θ, με την επιφύλαξη των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, την οποία οφείλουν να τηρούν πάντοτε οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 31.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει στη διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εκ παραλλήλου με την κατάρτιση και τη διατήρηση σχεδίων εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 8.
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απευθύνει τη διαπίστωσή του στις εθνικές αρχές εξυγίανσης. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαιτεί από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να επαληθεύουν και να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα και οι μητρικές επιχειρήσεις τηρούν την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.
5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την EKT και την EBA για την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που έχει προσδιορίσει για κάθε ίδρυμα και θυγατρική επιχείρηση δυνάμει της παραγράφου 1.
6. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική και συνεπής εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και απευθύνει οδηγίες στις εθνικές αρχές εξυγίανσης όσον αφορά συγκεκριμένες οντότητες ή ομίλους.

Άρθρο 12α

Εφαρμογή και υπολογισμός ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης διασφαλίζουν ότι οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 και στο άρθρο 12 παράγραφος 2, πληρούν ανά πάσα στιγμή την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 12α έως 12θ.
2. Η παρούσα απαίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12δ παράγραφος 3 ή 4, κατά περίπτωση, ως το ποσό των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων και εκφράζεται ως ποσοστό του:
 - α) του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο της σχετικής οντότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και
 - β) του μέτρου ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης της σχετικής οντότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 429 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Άρθρο 12β

Απαλλαγή από την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 12α, το Συμβούλιο Εξυγίανσης πρέπει να απαλλάσσει από την υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1, τα ιδρύματα ενυπόθηκης πίστης που χρηματοδοτούνται από τα καλυμμένα ομόλογα τα οποία,

σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, δεν επιτρέπεται να δέχονται καταθέσεις εάν ικανοποιείται το σύνολο των ακόλουθων προϋποθέσεων:

- α) τα ιδρύματα αυτά εξυγιούνται μέσω εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας ή μέσω άλλων διαδικασιών που εφαρμόζονται σύμφωνα με τα άρθρα 38, 40 ή 42 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, προβλεπόμενων ειδικά για τα εν λόγω ιδρύματα· και
 - β) αυτές οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, ή άλλες διαδικασίες, εξασφαλίζουν ότι οι πιστωτές των εν λόγω ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση όσων κατέχουν καλυμμένα ομόλογα, υφίστανται ζημίες κατά τρόπο που ανταποκρίνεται στους στόχους της εξυγίανσης.
2. Τα ιδρύματα που απαλλάσσονται από την απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 δεν αποτελούν μέρος της ενοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 12ζ παράγραφος 1.

Άρθρο 12γ

Επιλέξιμες υποχρεώσεις για οντότητες εξυγίανσης

1. Οι επιλέξιμες υποχρεώσεις περιλαμβάνονται στο ποσό των ίδιων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων των οντοτήτων εξυγίανσης μόνον εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 72α παράγραφος 2, εκτός από το στοιχείο δ) του άρθρου 72β παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
2. Κατά παρέκκλιση από το στοιχείο ιβ) του άρθρου 72α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από χρεωστικούς τίτλους με στοιχεία παραγώγων, όπως τα δομημένα αξιόγραφα, πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στο ποσό των ίδιων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων μόνον όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) μια δεδομένη αξία της υποχρέωσης που απορρέει από τους χρεωστικούς τίτλους είναι γνωστή εκ των προτέρων κατά τη στιγμή της έκδοσης, είναι σταθερή και δεν επηρεάζεται από το στοιχείο του παραγώγου,
 - β) ο χρεωστικός τίτλος, συμπεριλαμβανομένου του παράγωγου στοιχείου του, δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε συμφωνία συμψηφισμού και η αποτίμησή του δεν υπόκειται στο άρθρο 49 παράγραφος 3,
 - γ) Η υποχρέωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο περιλαμβάνεται μόνο στο ποσό των ίδιων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων για το τμήμα που αντιστοιχεί στο ποσό που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου.
3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, με δική του πρωτοβουλία κατόπιν διαβούλευσης με την εθνική αρχή εξυγίανσης ή έπειτα από πρόταση από εθνική αρχή εξυγίανσης, μπορεί να αποφασίζει ότι η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12ζ ικανοποιείται από τις οντότητες με μέσα τα οποία πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 72α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, προκειμένου να διασφαλίζει ότι η οντότητα εξυγίανσης μπορεί να εξυγιανθεί κατά τρόπο κατάλληλο ώστε να πληρούνται οι στόχοι της εξυγίανσης.

Η απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης, δυνάμει της παρούσας παραγράφου, πρέπει να περιλαμβάνει τους λόγους της εν λόγω απόφασης, με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) οι υποχρεώσεις μη μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και 2 έχουν την ίδια εξοφλητική προτεραιότητα στην εθνική διαδικασία αφερεγγυότητας με ορισμένες υποχρεώσεις που εξαιρούνται από την εφαρμογή της απομείωσης ή μετατροπής εξουσιών σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 ή στο άρθρο 44 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- β) ως αποτέλεσμα μιας προγραμματισμένης εφαρμογής απομείωσης και μετατροπής εξουσιών σε υποχρεώσεις μη μειωμένης εξασφάλισης που δεν εξαιρούνται από την εφαρμογή της απομείωσης ή μετατροπής εξουσιών σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 ή το άρθρο 44 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι πιστωτές των απαιτήσεων που προκύπτουν από αυτές τις υποχρεώσεις επιβαρύνονται με μεγαλύτερες απώλειες από ό,τι θα επιβαρύνονταν σε μια εκκαθάριση στο πλαίσιο της κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- γ) το ύψος των υποχρεώσεων μειωμένης εξασφάλισης δεν πρέπει να υπερβαίνει το ποσό που απαιτείται για να εξασφαλιστεί ότι οι πιστωτές που αναφέρονται στο στοιχείο β) δεν πρέπει να υποστούν ζημιές που υπερβαίνουν το επίπεδο των ζημιών που διαφορετικά θα είχαν υποστεί κατά την εκκαθάριση στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Άρθρο 12δ

Προσδιορισμός της ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις

1. Η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 για κάθε οντότητα, θα καθορίζεται από το συμβούλιο της αρχής εξυγίανσης, αφού ζητήσει τη γνώμη των αρμόδιων αρχών, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι η οντότητα εξυγίανσης μπορεί να εξυγιανθεί μέσω της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου ενδεχομένως του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στους στόχους εξυγίανσης·
 - β) την ανάγκη να διασφαλιστεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, ότι η οντότητα εξυγίανσης και οι θυγατρικές της που είναι ιδρύματα, αλλά όχι οι οντότητες εξυγίανσης, έχουν επαρκείς επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε να διασφαλίζουν ότι, εάν το εργαλείο διάσωσης ή η απομείωση και μετατροπή των εξουσιών εφαρμόζονταν σε αυτές, αντίστοιχα, οι ζημιές μπορούν να απορροφηθούν και οι κεφαλαιακές απαιτήσεις ή, κατά περίπτωση, ο δείκτης μόχλευσης με τη μορφή κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 των σχετικών οντοτήτων μπορεί να αποκατασταθεί στα αναγκαία επίπεδα προκειμένου να είναι σε θέση να πληρούν αδιαλείπτως τις προϋποθέσεις απόκτησης της άδειας λειτουργίας και να ασκούν τις δραστηριότητες για τις οποίες έχουν λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2014/65/ΕΕ·
 - γ) την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι, εάν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει δυνατότητα εξαίρεσης ορισμένων κατηγοριών επιλέξιμων υποχρεώσεων από τη διάσωση δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 5, ή τη δυνατότητα πλήρους μεταβίβασης σε αποδέκτη στο πλαίσιο μερικής μεταβίβασης, η οντότητα εξυγίανσης διαθέτει επαρκείς λοιπές επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι οι ζημιές μπορούν να απορροφηθούν και οι

κεφαλαιακές απαιτήσεις ή κατά περίπτωση ο δείκτης μόχλευσης με τη μορφή κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 της οντότητας εξυγίανσης, μπορούν να αποκατασταθούν στα αναγκαία επίπεδα προκειμένου το ίδρυμα να είναι σε θέση να πληροί αδιαλείπτως τις προϋποθέσεις απόκτησης της άδειας λειτουργίας και να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2014/65/ΕΕ·

- δ) το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο, το μοντέλο χρηματοδότησης και το προφίλ κινδύνου της οντότητας·
- ε) τον βαθμό στον οποίο το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων θα μπορούσε να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 79·
- στ) τον βαθμό στον οποίο η ανεπάρκεια της εν λόγω οντότητας θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στη χρηματοοικονομική σταθερότητα, συμπεριλαμβανομένου, λόγω της διασύνδεσης της οντότητας με άλλα ιδρύματα ή οντότητες ή με το υπόλοιπο χρηματοπιστωτικό σύστημα, μέσω της μετάδοσης σε άλλα ιδρύματα ή οντότητες.

2. Όταν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει ότι θα ληφθούν μέτρα εξυγίανσης ή θα εφαρμοστεί απομείωση και μετατροπή εξουσιών, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 πρέπει να ισούται με ποσό τέτοιο ώστε να εξασφαλίζεται ότι:

- α) οι ζημίες που ενδεχομένως αναμένεται να πραγματοποιηθούν από την οντότητα έχουν απορροφηθεί πλήρως («απορρόφηση ζημιών»)·
- β) η οντότητα ή οι θυγατρικές της που είναι ιδρύματα, αλλά όχι οντότητες εξυγίανσης, ανακεφαλαιοποιούνται στο αναγκαίο επίπεδο ώστε να είναι σε θέση να εξακολουθήσουν να πληρούν τις προϋποθέσεις απόκτησης άδειας λειτουργίας και να διεκπεραιώνουν τις δραστηριότητες για τις οποίες έχουν λάβει άδεια δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, της οδηγίας 2014/65/ΕΕ ή ισοδύναμης νομοθεσίας («ανακεφαλαιοποίηση»)·

Όταν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει ότι η οντότητα πρέπει εκκαθαριστεί σύμφωνα με την κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 για την εν λόγω οντότητα δεν θα υπερβαίνει το ύψος που επαρκεί για την απορρόφηση ζημιών, σύμφωνα με το στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου.

3. Με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου σχετικά με την εξυγίανση οντοτήτων, το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν υπερβαίνει το υψηλότερο από τα ακόλουθα:

- α) το άθροισμα:
 - i) του ποσού των ζημιών που ενδέχεται να χρειαστεί να απορροφηθεί κατά την εξυγίανση, το οποίο αντιστοιχεί στις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ σχετικά με την οντότητα εξυγίανσης σε επίπεδο υποενοποιημένου ομίλου εξυγίανσης,
 - ii) ενός ποσού ανακεφαλαιοποίησης το οποίο προκύπτει από την εξυγίανση και επιτρέπει στον όμιλο εξυγίανσης να αποκαταστήσει τον συνολικό δείκτη κεφαλαιακής επάρκειάς του που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1,

στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και την απαίτησή του που αναφέρεται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, σε επίπεδο υποενοποιημένου ομίλου εξυγίανσης, σύμφωνα με τις δράσεις εξυγίανσης που προβλέπονται στο σχέδιο εξυγίανσης,

β) το άθροισμα:

i) του ποσού των ζημιών που πρόκειται να απορροφηθεί κατά την εξυγίανση, το οποίο αντιστοιχεί στην απαίτηση του δείκτη μόχλευσης της οντότητας εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σε επίπεδο υποενοποιημένου ομίλου εξυγίανσης, και

ii) ενός ποσού ανακεφαλαιοποίησης το οποίο προκύπτει από την εξυγίανση και επιτρέπει στον όμιλο εξυγίανσης να αποκαταστήσει τον δείκτη μόχλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1, στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σε υποενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, σύμφωνα με τις δράσεις εξυγίανσης που προβλέπονται στο σχέδιο εξυγίανσης,

Για τους σκοπούς του στοιχείου α) του άρθρου 12α παράγραφος 2, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 πρέπει να εκφράζεται ως το ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με το στοιχείο α) διά του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο («TREA»).

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του άρθρου 12α παράγραφος 2, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 πρέπει να εκφράζεται ως το ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με το στοιχείο β) διά του μέτρου ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει το ύψος ανακεφαλαιοποίησης που αναφέρεται στα προηγούμενα εδάφια, σύμφωνα με τις δράσεις εξυγίανσης που προβλέπονται στο σχέδιο εξυγίανσης και μπορεί να προσαρμόζει τα εν λόγω ποσά ανακεφαλαιοποίησης ώστε να αντικατοπτρίζουν επαρκώς τους κινδύνους που επηρεάζουν τη δυνατότητα εξυγίανσης που απορρέει από το επιχειρηματικό μοντέλο των ομίλων εξυγίανσης, το προφίλ χρηματοδότησης και το γενικότερο προφίλ κινδύνου.

4. Με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου σχετικά με τις οντότητες που οι ίδιες δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης, το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν υπερβαίνει το υψηλότερο από τα ακόλουθα:

α) το άθροισμα:

i) του ποσού των ζημιών που θα απορροφηθεί κατά την εξυγίανση, το οποίο αντιστοιχεί στις απαιτήσεις της οντότητας που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και του άρθρου 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, και

ii) ενός ποσού ανακεφαλαιοποίησης το οποίο επιτρέπει στην οντότητα να αποκαταστήσει τον συνολικό δείκτη κεφαλαιακής επάρκειάς της που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1, στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και της απαίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, σύμφωνα με το σχέδιο εξυγίανσης, ή

β) το άθροισμα:

i) του ποσού των ζημιών που πρόκειται να απορροφηθεί κατά την εξυγίανση, το οποίο αντιστοιχεί στην απαίτηση του δείκτη μόχλευσης της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και

ii) ενός ποσού ανακεφαλαιοποίησης το οποίο επιτρέπει στην οντότητα να αποκαταστήσει τον δείκτη μόχλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1, στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σύμφωνα σχέδιο εξυγίανσης,

Για τους σκοπούς του στοιχείου α) του άρθρου 12α παράγραφος 2, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 πρέπει να εκφράζεται ως ποσοστό του ποσού που υπολογίζεται σύμφωνα με το στοιχείο α) διά του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο («TREΑ»).

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του άρθρου 12α παράγραφος 2, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 πρέπει να εκφράζεται ως ποσοστό του ποσού που υπολογίζεται σύμφωνα με το στοιχείο β) διά του μέτρου ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει το ύψος της ανακεφαλαιοποίησης που αναφέρεται σε αυτή την παράγραφο, σύμφωνα με τις δράσεις εξυγίανσης που προβλέπονται στο σχέδιο εξυγίανσης, και μπορεί να προσαρμόζει τα εν λόγω ποσά ανακεφαλαιοποίησης ώστε να αντικατοπτρίζουν επαρκώς τους κινδύνους που επηρεάζουν τις ανάγκες ανακεφαλαιοποίησης που απορρέουν από το επιχειρηματικό μοντέλο της οντότητας, το προφίλ χρηματοδότησης και το γενικότερο προφίλ κινδύνου.

5. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης αναμένει ότι ορισμένες κατηγορίες επιλέξιμων υποχρεώσεων μπορεί να εξαιρεθούν από τη διάσωση σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 5, ή μπορεί να μεταβιβαστούν πλήρως σε παραλήπτη στο πλαίσιο μερικής μεταβίβασης, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 δεν υπερβαίνει το ποσό που επαρκεί για να:

- α) καλυφθεί το ποσό των εξαιρούμενων υποχρεώσεων που αναγνωρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 5·
- β) διασφαλίζεται ότι πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

6. Η απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης να επιβάλλει ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου περιλαμβάνει τους λόγους αυτής της απόφασης, καθώς και την πλήρη αξιολόγηση των στοιχείων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 5, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη και το επίπεδο της απαίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ σχετικά με το ύψος της ανακεφαλαιοποίησης.

7. Για τους σκοπούς των παραγράφων 3 και 4, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις ερμηνεύονται σύμφωνα με την εφαρμογή, από την αρμόδια αρχή, των μεταβατικών διατάξεων που προβλέπονται στο δέκατο μέρος τίτλος Ι κεφάλαια 1, 2 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, στο πλαίσιο άσκησης των δικαιωμάτων που παραχωρούνται στις αρμόδιες αρχές από τον εν λόγω κανονισμό.

8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να μειώνει την απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το ποσό που

αναμένεται να συνεισφέρει ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στη χρηματοδότηση της προτιμώμενης στρατηγικής εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 109 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Το μέγεθος της εν λόγω μείωσης βασίζεται σε αξιόπιστη εκτίμηση της δυνητικής συνεισφοράς του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, και τουλάχιστον:

α) είναι μικρότερο από μια συνετή εκτίμηση των δυνητικών ζημιών τις οποίες θα είχε την υποχρέωση να αναλάβει το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, λαμβανομένης υπόψη της σειράς προτεραιότητας του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 108 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

β) είναι μικρότερο από το όριο των συνεισφορών στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, που καθορίζεται στο άρθρο 109 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

γ) λαμβάνει υπόψη τον συνολικό κίνδυνο εξάντλησης των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, λόγω της συνεισφοράς του σε πολλαπλές πτωχεύσεις ή εξυγιάνσεις τραπεζών· και

δ) συνάδει με άλλες συναφείς διατάξεις του εθνικού δικαίου, καθώς και με τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες της αρχής που είναι υπεύθυνη για το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρχή που είναι υπεύθυνη για το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, τεκμηριώνει την προσέγγισή της όσον αφορά την εκτίμηση του συνολικού κινδύνου εξάντλησεως των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων και εφαρμόζει μειώσεις σύμφωνα με το εδάφιο 1, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω κίνδυνος δεν είναι υπερβολικός.

Άρθρο 12ε

Προσδιορισμός των απαιτήσεων για τις οντότητες που είναι G-SII

1. Η ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις μιας οντότητας εξυγίανσης που είναι G-SII ή αποτελεί μέρος ενός G-SII πρέπει να αποτελείται από:
 - α) την απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 92α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και
 - β) κάθε πρόσθετη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις που καθορίζονται από την αρχή εξυγίανσης για την οντότητα σύμφωνα με την παράγραφο 2, η οποία πρέπει να ικανοποιείται με υποχρεώσεις οι οποίες πληρούν τους όρους του άρθρου 12γ.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να επιβάλλει πρόσθετη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1, μόνον:
 - α) όταν η απαίτηση που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1 δεν είναι επαρκής ώστε να εκπληρώσει τους όρους που θεσπίζονται στο άρθρο 12δ· και
 - β) σε βαθμό που το ύψος των απαιτούμενων ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων δεν υπερβαίνει το αναγκαίο επίπεδο ώστε να ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 12δ.

3. Η απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης να επιβάλλει πρόσθετη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1 περιλαμβάνει τους λόγους αυτής της απόφασης, καθώς και την πλήρη αξιολόγηση των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 12στ

Καθοδήγηση για την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να παρέχει καθοδήγηση σε μια οντότητα να έχει τα ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 12γ και του άρθρου 12η παράγραφος 3 επιπλέον των επιπέδων που καθορίζονται στο άρθρο 12δ και στο άρθρο 12ε, για τα ποσά που αφορούν τους ακόλουθους σκοπούς:

- α) για την κάλυψη δυνητικών πρόσθετων ζημιών της οντότητας όσον αφορά τα όσα αναφέρονται στο άρθρο 12δ, ή/και
- β) για να εξασφαλιστεί ότι, σε περίπτωση εξυγίανσης, η επαρκής εμπιστοσύνη της αγοράς στην οντότητα υποστηρίζεται με κεφαλαιακά μέσα, επιπλέον της απαίτησης του στοιχείου β) του άρθρου 12δ παράγραφος 2 («απόθεμα ασφαλείας εμπιστοσύνης της αγοράς»).

Η καθοδήγηση και οι υπολογισμοί παρέχονται μόνο σε σχέση με την απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το στοιχείο α) του άρθρου 12α παράγραφος 2.

2. Το ποσό βάσει της καθοδήγησης που παρέχεται σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 1 ορίζεται μόνον εφόσον η αρμόδια αρχή έχει ήδη ορίσει το δικό της ύψος καθοδήγησης, σύμφωνα με το άρθρο 104β της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, και δεν υπερβαίνει το επίπεδο της εν λόγω οδηγίας.

Το ποσό βάσει της καθοδήγησης που παρέχεται σύμφωνα με το στοιχείο β) της παραγράφου 1 δεν υπερβαίνει το ποσό της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας που αναφέρεται στο στοιχείο 6) του άρθρου 128 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, με εξαίρεση την απαίτηση που αναφέρεται στο στοιχείο α) της εν λόγω διάταξης, εκτός εάν είναι αναγκαίο ένα υψηλότερο επίπεδο ώστε να εξασφαλιστεί ότι μετά από εξυγίανση η οντότητα εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις για την απόκτηση άδειας για επαρκές χρονικό διάστημα το οποίο δεν υπερβαίνει το ένα έτος.

Η αρχή εξυγίανσης γνωστοποιεί στην οντότητα τους λόγους και την πλήρη αξιολόγηση όσον αφορά την ανάγκη και το επίπεδο της καθοδήγησης που παρέχονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

3. Όταν μια οντότητα αδυνατεί συστηματικά να διαθέτει πρόσθετα ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως αναμένεται σύμφωνα με την καθοδήγηση που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να απαιτήσει την αύξηση του ύψους της απαίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 12δ παράγραφος 2 ώστε να καλύψει την καθοδήγηση που δόθηκε δυνάμει του παρόντος άρθρου.
4. Η οντότητα η οποία αδυνατεί να διαθέτει πρόσθετα ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως αναμένεται σύμφωνα με την καθοδήγηση που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο, δεν υπόκειται στους περιορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 141 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Άρθρο 12ζ

Εφαρμογή των ελάχιστων απαιτήσεων για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις σε οντότητες εξυγίανσης

1. Οι οντότητες εξυγίανσης πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 12δ του άρθρου 12στ σε ενοποιημένη βάση στο επίπεδο του ομίλου εξυγίανσης.
2. Η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 για οντότητα εξυγίανσης εγκατεστημένη σε συμμετέχον κράτος μέλος σε επίπεδο του ενοποιημένου ομίλου εξυγίανσης, πρέπει να καθορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατόπιν διαβούλευσης με την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, με βάση τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 12δ έως 12στ και το κατά πόσον οι θυγατρικές του ομίλου που βρίσκονται σε τρίτες χώρες πρέπει να αντιμετωπίζονται ξεχωριστά, σύμφωνα με το σχέδιο εξυγίανσης.

Άρθρο 12η

Εφαρμογή της απαίτησης σε οντότητες οι οποίες δεν αποτελούν οι ίδιες οντότητες εξυγίανσης

1. Τα ιδρύματα που είναι θυγατρικές οντοτήτων εξυγίανσης και δεν είναι οι ίδιες οντότητες εξυγίανσης πρέπει να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 12δ έως 12στ σε ατομική βάση.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές και την ECB, να αποφασίζει να εφαρμόζει τις απαιτήσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο σε μια οντότητα που αναφέρεται στο στοιχείο β), γ) ή δ) του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, η οποία είναι θυγατρική μιας οντότητας εξυγίανσης και δεν αποτελεί η ίδια οντότητα εξυγίανσης.
2. Η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 για τις οντότητες που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο υπόκειται στους ακόλουθους όρους:
 - α) η οντότητα εξυγίανσης συμμορφώνεται με την ενοποιημένη απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12ζ·
 - β) το άθροισμα όλων των απαιτήσεων που εφαρμόζονται στις θυγατρικές του ομίλου εξυγίανσης πρέπει να καλύπτεται από και να μην υπερβαίνει την ενοποιημένη απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12ζ, εκτός εάν αυτό γίνεται μόνο λόγω των επιπτώσεων της ενοποίησης σε επίπεδο ομίλου εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 12ζ παράγραφος 1·
 - γ) θα πρέπει να πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας που προβλέπονται στην παράγραφο 3·
 - δ) δεν πρέπει να υπερβαίνει τη συνεισφορά της θυγατρικής στην ενοποιημένη απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12ζ παράγραφος 1.
3. Η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1, πρέπει να ικανοποιείται με ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:
 - α) υποχρεώσεις που:
 - i) εκδίδονται και αγοράζονται από την οντότητα εξυγίανσης·
 - ii) πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας που αναφέρονται στο άρθρο 72α, εκτός από το στοιχείο β) του άρθρου 72β παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

iii) στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας κατατάσσονται κάτω από τις υποχρεώσεις που είναι επιλέξιμες για τις απαιτήσεις ίδιων κεφαλαίων οι οποίες εκδίδονται σε και αγοράζονται από άλλες οντότητες από την οντότητα εξυγίανσης·

iv) υπόκεινται στις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 21, οι οποίες συνάδουν με τη στρατηγική εξυγίανσης του ομίλου εξυγίανσης, κυρίως χωρίς να επηρεάζει τον έλεγχο της θυγατρικής από την οντότητα εξυγίανσης.

β) επιλέξιμα ίδια κεφάλαια και μέσα που εκδίδονται από άλλες οντότητες πέραν της οντότητας εξυγίανσης, όταν η άσκηση του δικαιώματος της απομείωσης ή της μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 21 δεν επηρεάζει τον έλεγχο της θυγατρικής από την οντότητα εξυγίανσης.

4. Με την επιφύλαξη της συμφωνίας του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 1 δύναται να εκπληρώνεται με την εγγύηση της οντότητας εξυγίανσης που χορηγείται στη θυγατρική της, η οποία πληροί τους ακόλουθους όρους:

- α) η εγγύηση παρέχεται τουλάχιστον για το ισοδύναμο ποσό με το ποσό της απαίτησης την οποία υποκαθιστά,
- β) η εγγύηση ενεργοποιείται όταν η θυγατρική δεν είναι σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές της ή άλλες υποχρεώσεις που καθίστανται ληξιπρόθεσμες ή έχει γίνει διαπίστωση σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3 όσον αφορά τη θυγατρική, όποιο από όλα είναι προγενέστερο,
- γ) η εγγύηση είναι εξασφαλισμένη μέσω συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας, όπως ορίζεται στο στοιχείο α) του άρθρου 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/47/EK, για τουλάχιστον 50% του ποσού,
- δ) η εγγύηση και η συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η θυγατρική της, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από το Συμβούλιο Εξυγίανσης,
- ε) οι εξασφαλίσεις που καλύπτουν την εγγύηση πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 197 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι οποίες, ύστερα από επαρκώς συντηρητικές απομειώσεις, αρκούν για να καλύψουν πλήρως το ποσό της εγγύησης,
- στ) οι εξασφαλίσεις που καλύπτουν την εγγύηση είναι μη βεβαρημένες, και ιδίως δεν χρησιμοποιούνται ως εξασφάλιση για οποιαδήποτε άλλη εγγύηση,
- ζ) η εξασφάλιση έχει πραγματική ληκτότητα που πληροί την ίδια προϋπόθεση ληκτότητας με αυτήν που αναφέρεται στο άρθρο 72γ παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και
- η) δεν υπάρχουν νομικά, κανονιστικά ή λειτουργικά εμπόδια στη μεταφορά της εξασφάλισης από την οντότητα εξυγίανσης στη σχετική θυγατρική, ακόμη και όταν λαμβάνονται μέτρα εξυγίανσης αναφορικά με την οντότητα εξυγίανσης.

Άρθρο 12θ

Η απαλλαγή από την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις που εφαρμόζεται σε οντότητες οι οποίες δεν είναι οι ίδιες οντότητες εξυγίανσης

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να παραιτηθεί πλήρως από την εφαρμογή του άρθρου 12η για τη θυγατρική μιας οντότητας εξυγίανσης που είναι εγκατεστημένη σε συμμετέχον κράτος μέλος όταν:

- α) τόσο η θυγατρική όσο και η οντότητα εξυγίανσης είναι εγκατεστημένες στο ίδιο συμμετέχον κράτος μέλος·
- β) η οντότητα εξυγίανσης συμμορφώνεται με την απαίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 12ζ·
- γ) δεν υπάρχει κανένα τρέχον ή προβλεπόμενο ουσιαστικό, πρακτικό ή νομικό κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων από την οντότητα εξυγίανσης στη θυγατρική για την οποία έχει γίνει διαπίστωση σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3, ιδίως όταν τα μέτρα εξυγίανσης λαμβάνονται σε σχέση με την οντότητα εξυγίανσης.

Άρθρο 12ζ

Παραβάσεις της απαίτησης

1. Σε περίπτωση παράβασης της ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις από μια οντότητα, πρέπει το Συμβούλιο Εξυγίανσης και άλλες σχετικές αρχές να εξετάζουν τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα μέσα:
 - α) εξουσίες για την αντιμετώπιση ή απομάκρυνση παρακωλύσεων της δυνατότητας εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 10,
 - β) μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/EK,
 - γ) μέτρα έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 13,
 - δ) διοικητικές κυρώσεις και άλλα διοικητικά μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 110 και το άρθρο 111 της οδηγίας 2014/59/EE.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές των συμμετεχόντων κρατών μελών προβαίνουν σε μεταξύ τους διαβουλεύσεις όταν ασκούν τις αντίστοιχες εξουσίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) της παραγράφου 1.»
6. Το άρθρο 16 τροποποιείται ως εξής:
 - α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση δράσης σε σχέση με μια μητρική επιχείρηση που αναφέρεται στο στοιχείο β) του άρθρου 2, όταν πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.»
 - β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Παρά το γεγονός ότι η μητρική επιχείρηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 παράγραφος 18, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να αποφασίζει να αναλάβει δράση εξυγίανσης έναντι της εν λόγω μητρικής επιχείρησης όταν αυτή αποτελεί οντότητα εξυγίανσης και όταν μία ή περισσότερες από τις θυγατρικές της οι οποίες είναι ιδρύματα και όχι αρχές

εξυγίανσης πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφος 1, επίσης δε τα περιουσιακά τους στοιχεία και οι υποχρεώσεις τους είναι τέτοιου είδους ώστε η πτώχευσή τους να απειλεί το ίδρυμα ή τον όμιλο στο σύνολό του και η δράση εξυγίανσης έναντι της εν λόγω μητρικής επιχείρησης είναι αναγκαία για την εξυγίανση μιας ή περισσότερων θυγατρικών οι οποίες είναι ιδρύματα ή για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου.

7. Το «σχετικών κεφαλαιακών μέσων» στο στοιχείο β) του άρθρου 18 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το «σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων».

8. Το άρθρο 20 παράγραφος 5 στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) όταν ασκείται η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 7, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με την έκταση της ακύρωσης ή της αραίωσης των μέσων ιδιοκτησίας, καθώς και σχετικά με την έκταση της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων».

9. Το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Απομείωση και μετατροπή κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων»,

β) το «κεφαλαιακών μέσων» στην πρώτη φράση της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το «κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων»,

γ) το «κεφαλαιακά μέσα» στο στοιχείο β) της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το «κεφαλαιακά μέσα και επιλέξιμες υποχρεώσεις»,

δ) το «κεφαλαιακά μέσα» στο στοιχείο β) της παραγράφου 3 αντικαθίσταται από «κεφαλαιακά μέσα και επιλέξιμες υποχρεώσεις»,

ε) το «κεφαλαιακών μέσων» στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 αντικαθίσταται από «κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων»,

στ) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Εάν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενεργώντας βάσει της διαδικασίας του άρθρου 18, καθορίζει εάν οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων ασκούνται ανεξάρτητα ή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, σε συνδυασμό με δράση εξυγίανσης.

Η εξουσία για την απομείωση ή μετατροπή επιλέξιμων υποχρεώσεων, ανεξάρτητα από την ανάληψη δράσης εξυγίανσης, μπορεί να ασκηθεί μόνο σε σχέση με τις επιλέξιμες υποχρεώσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) του άρθρου 12 παράγραφος 3, εκτός από τον όρο που σχετίζεται με την εναπομένουσα ληκτότητα των υποχρεώσεων.».

ζ) Στην παράγραφο 10, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δ) η αξία των επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 7 απομειώνεται ή μετατρέπεται σε μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 ή αμφότερα, στον βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 14 ή στα όρια των δυνατοτήτων των σχετικών επιλέξιμων υποχρεώσεων, όποιο είναι χαμηλότερο.».

Άρθρο 6
Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών τροποποιητικός κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται εντός δεκαοκτώ μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος